ISSN 1830-3625

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

L 315

Ediția în limba română

Legislație

Anul 52

2 decembrie 2009

Cuprins

II *Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare nu este obligatorie*

DECIZII

Comisie

2009/868/CE:

★ **Decizia Comisiei din 17 iunie 2009 privind ajutorul de stat C 5/07 (ex N 469/05) referitor la limitarea obligațiilor de informare impuse companiilor maritime înscrise în sistemul danez de impozitare pe tonaj** *[notificată cu numărul C(2009) 4522]* [1] 1

2009/869/CE:

★ **Decizia Comisiei din 27 noiembrie 2009 de modificare a anexelor XI, XII, XV și XVI la Directiva 2003/85/CE a Consiliului privind lista laboratoarelor autorizate să manipuleze virusul viu al febrei aftoase și normele minime de securitate aplicabile acestor laboratoare** *[notificată cu numărul C(2009) 9094]* [1] 8

2009/870/CE:

★ **Decizia Comisiei din 27 noiembrie 2009 de modificare a Deciziei 2009/821/CE în ceea ce privește lista punctelor de control la frontieră** *[notificată cu numărul C(2009) 9199]* [1] 11

2009/871/CE:

★ **Decizia Comisiei din 30 noiembrie 2009 de delegare către Republica Croația a gestionării în perioada de preaderare a ajutorului referitor la componenta V – Agricultură și dezvoltare rurală – a Instrumentului de asistență pentru preaderare (IPA) pentru măsurile de preaderare 101 și 103** 15

[1] Text cu relevanță pentru SEE

(continuare în pagina următoare)

Preț: 4 EUR

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

2009/872/CE:

★ **Decizia Comisiei din 30 noiembrie 2009 de înființare a unui comitet de experți al Uniunii Europene privind bolile rare** 18

2009/873/CE:

★ **Decizia Comisiei din 30 noiembrie 2009 de modificare a Deciziei 2006/168/CE cu privire la stabilirea unei liste cu echipele de colectare și de producție de embrioni autorizate pentru importurile în Comunitate de embrioni bovini** *[notificată cu numărul C(2009) 9320]* ([1]) 22

2009/874/CE:

★ **Decizia Comisiei din 30 noiembrie 2009 de rectificare a Directivei 2003/23/CE de modificare a Directivei 91/414/CEE a Consiliului în vederea includerii substanțelor active imazamox, oxasulforon, etoxisulforon, formasulforon, oxadiargil și ciazofamid** *[notificată cu numărul C(2009) 9349]* ([1]) 24

2009/875/CE:

★ **Decizia Comisiei din 30 noiembrie 2009 de adoptare a deciziilor de import în Comunitate privind anumite produse chimice în temeiul Regulamentului (CE) nr. 689/2008 al Parlamentului European și al Consiliului** 25

2009/876/CE:

★ **Decizia Comisiei din 30 noiembrie 2009 de adoptare a măsurilor tehnice de punere în aplicare pentru introducerea datelor și corelarea cererilor, pentru accesarea datelor, pentru modificarea, ștergerea și ștergerea anticipată a datelor, precum și pentru ținerea și accesarea evidențelor referitoare la operațiuni de prelucrare a datelor în Sistemul de Informații privind Vizele** *[notificată cu numărul C(2009) 9402]* 30

III *Acte adoptate în temeiul Tratatului UE*

ACTE ADOPTATE ÎN TEMEIUL TITLULUI V DIN TRATATUL UE

★ **Decizia 2009/877/PESC a Consiliului din 23 octombrie 2009 privind semnarea și aplicarea provizorie a schimbului de scrisori între Uniunea Europeană și Republica Seychelles privind condițiile și modalitățile transferului persoanelor suspectate de comiterea de acte de piraterie și de jaf armat de la EUNAVFOR către Republica Seychelles, precum și privind tratamentul acestora ulterior unui astfel de transfer** 35

Schimbul de scrisori între Uniunea Europeană și Republica Seychelles privind condițiile și modalitățile transferului persoanelor suspectate de comiterea de acte de piraterie și de jaf armat de la EUNAVFOR către Republica Seychelles, precum și privind tratamentul acestora ulterior unui astfel de transfer 37

RO

([1]) Text cu relevanță pentru SEE

(continuare pe coperta a treia)

II

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare nu este obligatorie)

DECIZII

COMISIE

DECIZIA COMISIEI

din 17 iunie 2009

privind ajutorul de stat C 5/07 (ex N 469/05) referitor la limitarea obligațiilor de informare impuse companiilor maritime înscrise în sistemul danez de impozitare pe tonaj

[notificată cu numărul C(2009) 4522]

(Numai textul în limba daneză este autentic)

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2009/868/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 88 alineatul (2) primul paragraf,

având în vedere Acordul privind Spațiul Economic European, în special articolul 62 alineatul (1) litera (a),

după ce a invitat părțile interesate să își prezinte observațiile în conformitate cu dispoziția sau dispozițiile menționate anterior ([1]),

întrucât:

1. PROCEDURĂ

(1) Prin scrisoarea din 13 septembrie 2005 ([2]), Danemarca a informat Comisia cu privire la o modificare a sistemului danez de impozitare pe tonaj, inițial autorizat prin decizia din 12 martie 2002 ([3]) (cazul N 563/01).

(2) Această modificare a fost înregistrată ca ajutor notificat sub numărul N 469/05. Modificarea notificată a fost introdusă prin Legea nr. 408 din 1 iunie 2005.

(3) Prin scrisorile din 28 octombrie 2005, 19 mai și 29 august 2006 ([4]), Comisia a solicitat autorităților daneze să furnizeze informații suplimentare, informații care au fost transmise în răspunsurile acestora din 22 noiembrie 2005, 30 iunie 2006 și 29 septembrie 2006 ([5]).

(4) Prin decizia din 7 februarie 2007, Comisia a hotărât să inițieze procedura oficială de investigare (denumită în continuare „decizia de deschidere"), în conformitate cu articolul 4 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE ([6]) (denumit în continuare „regulamentul privind procedura în materie de ajutor de stat"). Prin decizia din 4 aprilie 2007, la cererea autorităților daneze, Comisia a adoptat o decizie rectificativă de modificare a deciziei de deschidere. Un rezumat al deciziei și conținutul integral al scrisorii în limba oficială – și în varianta sa corectată – au fost publicate în JO C 135 din 19 iunie 2007 ([7]).

([1]) JO C 135, 19.6.2007, p. 6.

([2]) Înregistrată cu numărul de referință TREN(2005) A/23228.

([3]) Textul deciziei este disponibil în limba oficială la adresa de Internet: http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/transports-2001/n563-01.pdf Comisia a aprobat prin decizia din 1 decembrie 2004 (Cauza nr. 171/04) extinderea listei tipurilor de operațiuni auxiliare eligibile (cele în strânsă legătură și direct corelate cu furnizarea de servicii de transport) pentru a include închirierea spațiilor comerciale aflate la bord, precum magazinele sau chioșcurile, fie unor companii terțe, fie unei părți independente a companiei maritime și fie pentru activități eligibile, fie pentru activități neeligibile desfășurate în aceste chioșcuri. Textul acestei a doua decizii este disponibil în limba oficială la următoarea adresă de Internet: http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/transports-2004/n171-04.pdf

([4]) Numerele de referință TREN(2005) D/122520, TREN(2006) D/209990 și D/217824.

([5]) Înregistrate sub numerele de referință TREN (2005) A/29975, TREN(2006) A/26422 și A/33708.

([6]) JO L 83, 27.3.1999, p. 1.

([7]) A se vedea: http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/site/en/oj/2007/c_135/c_13520070619en00060019.pdf

(5) Prin scrisoarea din 7 martie 2007 ([8]), Danemarca a prezentat observațiile sale cu privire la decizia de deschidere. Doar o singură parte interesată a comunicat observații, prin adresa din 19 iulie 2007 ([9]).

2. DESCRIEREA MĂSURII

2.1. Descrierea măsurii notificate privind sistemul de impozitare pe tonaj

(6) Măsura notificată a fost descrisă în decizia de deschidere și va fi reamintită în prezenta secțiune.

(7) Tranzacțiile comerciale între două companii aparținând aceluiași grup trebuie să aibă loc pe baza principiului deplinei concurențe. Potrivit acestui principiu, trebuie să se efectueze o verificare a consecvenței prețurilor din tranzacțiile dintre filialele care aparțin aceluiași grup de companii cu prețurile de pe piață. Pentru a permite administrației fiscale să verifice dacă acest principiu este respectat, companiile trebuie să furnizeze toate informațiile necesare privind tranzacțiile lor comerciale cu filiale aparținând aceluiași grup.

(8) Legea nr. 408 din 1 iunie 2005 scutește companiile maritime daneze supuse impozitării conform sistemului danez de impozitare pe tonaj ([10]) de la obligația de a furniza autorităților fiscale toate informațiile necesare privind tranzacțiile lor financiare cu companii străine care aparțin aceluiași grup.

(9) Mai exact, articolul 1 alineatul (9) din legea menționată prevede că „alineatele (1)-(8) nu se aplică nici companiilor etc. care își declară veniturile în conformitate cu legea privind impozitarea pe tonaj, în ceea ce privește tranzacțiile controlate cu persoane juridice străine sau care sunt stabilite permanent [a se vedea alineatul (1) punctele 2-4], caz în care venitul înregistrat din aceste tranzacții va fi alocat veniturilor supuse impozitului pe tonaj.” Alineatele (1)-(8) la care se face trimitere în articol sunt conținute în articolul 3B alineatul (9) din Legea privind gestionarea impozitelor (Legea consolidată nr. 869 din 12 august 2004, astfel cum a fost modificată ultima oară prin articolul 1 din Legea nr. 1441 din 22 decembrie 2004). Aceste alineate se referă la două obligații majore impuse tuturor companiilor daneze care își desfășoară activitatea în Danemarca, respectiv:

(a) de a furniza în mod sistematic, odată cu declarația de venit, informații privind tranzacțiile comerciale cu filiale din străinătate; și

(b) de a pregăti documentația scrisă privind modul în care au fost stabilite prețurile și condițiile acestor tranzacții. Această documentație se trimite autorităților fiscale numai la cerere.

(10) Într-adevăr, modificările notificate prevăd scutirea companiilor supuse impozitării de tonaj de la ambele obligații în ceea ce privește tranzacțiile lor transfrontaliere, în timp ce aceste obligații rămân valabile pentru companiile supuse impozitării pe tonaj în ceea ce privește tranzacțiile între filialele de pe teritoriul Danemarcei.

(11) Măsura notificată va avea, prin urmare, un impact asupra principiului „deplinei concurențe” („arm's length principle”) menționat în secțiunea 2.11.1 din decizia inițială din 12 martie 2002 de aprobare a sistemului danez de impozitare pe tonaj ([11]), deoarece va modifica obligația de a furniza informații și evidențe impusă companiilor care beneficiază de impozitul pe tonaj în ceea ce privește tranzacțiile lor transfrontaliere.

(12) Scutirea de la obligația de a furniza informații și evidențe este specifică pentru companiile supuse impozitării pe tonaj.

2.2. Descrierea sistemului existent

(13) Sistemul de impozitare pe tonaj este descris în deciziile Comisiei din 12 martie 2002 în cazul N 563/01 și din 7 februarie 2007 în cazul N 469/05. Principalele caracteristici ale sistemului vor fi reamintite în continuare, în prezenta secțiune.

(14) Venitul aferent tuturor operațiunilor eligibile și impozabile în baza sistemului de impozitare pe tonaj reprezintă o sumă forfetară care corespunde sumei valorilor fixe stabilite pentru fiecare navă în funcție de tonaj, indiferent de profitul real înregistrat de compania maritimă, după cum urmează:

până la 1 000 NT (tone net)	7 DKK (~ 0,90 EUR) per 100 NT pe zi
1 001-10 000 NT	5 DKK (~ 0,70 EUR) per 100 NT pe zi
10 001-25 000 NT	3 DKK (~ 0,40 EUR) per 100 NT pe zi
> 25 000 NT	2 DKK (~ 0,30 EUR) per 100 NT pe zi

(15) Venitul calculat astfel este impozitat la cota normală a impozitului pe profit.

([8]) Înregistrată sub numărul de referință TREN(2007) A/25703.
([9]) Înregistrată sub numărul de referință TREN(2007) A/38091.
([10]) Descris în continuare în secțiunea 2.2.
([11]) A se vedea nota de subsol 3. Secțiunea 2.11.1 din decizie explică faptul că prevederile referitoare la „principiul deplinei concurențe” din legislația fiscală daneză se aplică și sistemului danez de impozitare pe tonaj.

(16) Pus în aplicare începând cu 1 ianuarie 2001, acest sistem este deschis companiilor care fac obiectul impozitului/impozabile în Danemarca (cele care au un punct de lucru stabil în Danemarca) și care furnizează servicii de transport maritim. De asemenea, sistemul este deschis companiilor străine care se înregistrează în Danemarca prin mutarea sediului lor administrativ în această țară. Doar veniturile provenind din operațiuni de transport maritim pot fi incluse în acest sistem.

(17) Companiile maritime sunt libere să opteze pentru acest sistem sau nu. Opțiunea trebuie exercitată cel târziu în momentul depunerii declarației de impozit aferente anului în care impozitarea pe tonaj se utilizează pentru prima oară. Decizia de a beneficia sau nu de impozitarea pe tonaj are caracter obligatoriu pe o perioadă de 10 ani. În Danemarca, toate companiile maritime care aparțin aceluiași grup de companii trebuie să facă aceeași alegere cu privire la impozitarea pe tonaj. Atunci când o companie maritimă optează pentru sistemul de impozitare pe tonaj, toate navele și operațiunile sale care îndeplinesc condițiile intră sub incidența acestui regim fiscal.

(18) Potrivit informațiilor deținute de Comisie, Danemarca aplică în prezent doar un singur alt sistem în favoarea operatorilor de transport maritim, în plus față de sistemul de impozitare pe tonaj: acela care scutește armatorii de la plata impozitului pe venit și a contribuției la asigurările sociale pentru navigatorii lor care lucrează la bordul navelor eligibile (așa-numitul sistem DIS) ([12]).

2.3. **Durata**

(19) Astfel cum s-a reamintit în decizia din 7 februarie 2007, autoritățile daneze s-au angajat, prin scrisoarea din 14 februarie 2006, să notifice încă o dată, în termen de 10 ani, modificarea notificată. Prin urmare, se consideră că măsura examinată expiră la sfârșitul anului 2015.

2.4. **Buget**

(20) Astfel cum s-a reamintit în decizia din 7 februarie 2007, autoritățile daneze au arătat că această modificare nu ar trebui să aibă vreun impact bugetar asupra sistemului existent. Ajutoarele individuale nu vor fi modificate prin schimbarea propusă.

3. **MOTIVELE DESCHIDERII PROCEDURII DE INVESTIGARE**

(21) În decizia sa de deschidere, Comisia a exprimat două preocupări majore cu privire la măsura notificată.

— În primul rând, ar trebui stabilit modul în care Danemarca ar putea garanta în continuare, după punerea în aplicare a măsurii notificate, că autoritățile sale fiscale pot încă detecta orice tentativă de evaziune fiscală din partea filialelor străine ale companiilor maritime impozitate în baza taxei daneze pe tonaj și pot informa țara străină în cauză cu privire la această tentativă. În caz contrar, Comisia a ridicat problema dacă alte țări, inclusiv statele membre cu excepția Danemarcei, ar trebui să suporte sarcina de a verifica toate tranzacțiile transfrontaliere cu companii impozitate în baza taxei daneze pe tonaj (majoritatea fiind, foarte probabil, companii cu sediul în Danemarca).

— În al doilea rând, Comisia a ridicat problema legitimității tratamentului inegal în ceea ce privește obligația de a furniza informații și evidențe, între beneficiarii care au numai filiale naționale neeligibile pentru taxa pe tonaj și beneficiarii care au numai filiale străine. Având în vedere jurisprudența Matra ([13]), un asemenea tratament inegal ar putea, într-adevăr, să afecteze compatibilitatea sistemului.

(22) Comisia a reamintit că măsurile de asigurare sunt esențiale pentru garantarea caracterului „impermeabil” al sistemelor de impozitare pe tonaj.

(23) În special, fără o punere eficientă în aplicare a măsurii de asigurare în cauză, alte sectoare în afara transportul maritim, indiferent dacă sunt din statul membru respectiv sau din alte țări, pot beneficia de posibilitatea de a se sustrage de la plata impozitului pe profit prin tranzacții comerciale cu o filială impozitată în baza sistemului de impozitare pe tonaj al statului membru în cauză.

(24) Comisia și-a exprimat, de asemenea, preocuparea că modificarea măsurii de asigurare care face obiectul notificării va conduce la o situație în care activitățile care sunt impozabile în alte țări și care, prin urmare, nu sunt supuse sistemului de impozitare pe tonaj din Danemarca vor beneficia în mod necorespunzător de acesta din urmă prin intermediul unor tranzacții la prețuri inechitabile cu filiale având sediul în Danemarca și fiind supuse taxei daneze pe tonaj.

([12]) Cazul NN 116/98 aprobat prin decizia Comisiei din 13 noiembrie 2002. Textul deciziei este disponibil în limba oficială la următoarea adresă de Internet: http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/transports-1998/nn116-98.pdf

([13]) A se vedea hotărârea Matra din 15 iunie 1993 a Curții de Justiție în cauza C-225/91, Matra/Comisia, în special punctul 41: „41. În acest sens, se remarcă faptul că, în timp ce procedura prevăzută la articolele 92 și 93 lasă în mare măsură la latitudinea Comisiei și, în anumite condiții, la latitudinea Consiliului adoptarea unei decizii privind compatibilitatea unui sistem de ajutor de stat cu cerințele pieței comune, reiese clar din sistemul general al tratatului că această procedură nu trebuie să producă niciodată un rezultat contrar dispozițiilor specifice din tratat (hotărârea în cauza 73/79 Comisia/Italia, Culegere 1980, p. 1533, punctul 11). De asemenea, Curtea a susținut că aceste aspecte ale ajutorului care contravin unor prevederi specifice ale tratatului, în afara articolelor 92 și 93, pot fi atât de indisolubil corelate cu obiectul ajutorului, încât este imposibil să fie evaluate separat (hotărârea în cauza 74/76 Iannelli/Meroni, Culegere 1977, p. 557).”

(25) Comisia a remarcat faptul că autoritățile fiscale daneze mențin, totuși, posibilitatea efectuării unor verificări *ex post* cu privire la tranzacțiile intragrup care implică doar companii supuse taxei daneze pe tonaj.

4. OBSERVAȚIILE AUTORITĂȚILOR DANEZE REFERITOARE LA DECIZIA DE DESCHIDERE A INVESTIGĂRII

(26) Prin scrisoarea din 15 martie 2007 ([14]), autoritățile daneze au reacționat la decizia de deschidere, arătând că nu au alte observații și că, prin urmare, fac referire la răspunsurile pe care le-au comunicat anterior, prin scrisorile din 22 noiembrie 2005, 30 iunie 2006 și 29 septembrie 2006.

(27) Scrisoarea din 22 noiembrie 2005 menționează următoarele: „Sistemul notificat nu va implica niciun transfer de resurse ale statului către companiile beneficiare. Este o reducere a cerinței privind raportarea și documentarea, care nu are nicio valoare economică în sine. Sistemul notificat nu implică, așadar, niciun avantaj suplimentar financiar sau fiscal etc., în comparație cu sistemele aprobate anterior de Comisie. Companiile maritime care fac obiectul taxei pe tonaj trebuie să respecte principiul deplinei concurențe pentru toate tranzacțiile lor controlate. Sistemul notificat nu schimbă acest lucru. Sistemul cuprinde doar o reducere a cerinței privind documentarea conformității cu principiul deplinei concurențe, pentru anumite tranzacții controlate."

(28) În scrisoarea din 30 iunie 2006, autoritățile daneze au indicat că, înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 408 din 1 iunie 2005, obligația de a furniza informații și evidențe se aplica doar în cazul tranzacțiilor transfrontaliere între filiale. Legea respectivă extinde această obligație la tranzacțiile între o companie supusă taxei daneze pe tonaj și o filială care nu este supusă acestei impozitări, dar care este impozabilă în Danemarca.

(29) În scrisoarea din 29 septembrie 2006, autoritățile daneze arată că, în ceea ce privește necesitatea ca țările străine, inclusiv alte state membre decât Danemarca, să poarte sarcina controlării tuturor tranzacțiilor transfrontaliere cu companiile impozitate în baza taxei daneze pe tonaj:

„Autoritățile fiscale ale unei țări au sarcina de a verifica declarațiile de venituri ale societăților și persoanelor fizice impozabile din țara respectivă. În baza angajamentelor internaționale, este posibil să fie necesar ca aceste informații să fie transmise altor țării – fie din proprie inițiativă, fie la cerere.

Autoritatea fiscală a statului membru este cea care trebuie să decidă modul în care își duce la îndeplinire sarcinile de control. Pentru autoritățile fiscale daneze este extrem de importantă garantarea veniturilor fiscale, ținând seama de resursele disponibile. Aceasta înseamnă că activitățile de control ale acestora se vor concentra, în mod normal, pe entitățile impozabile care au fost evaluate din punct de vedere al riscurilor și în privința cărora s-a constatat necesitatea unei monitorizări atente.

Modificarea propusă a sistemului danez de impozitare pe tonaj nu modifică această stare de fapt. În schimb, poate afecta oportunitățile autorităților fiscale daneze de a respecta solicitările de informații provenite de la autoritățile fiscale din alte țări.

În ceea ce privește, în special, prețul de transfer, acesta poate fi dificil de obținut după dovezile necesare privind efectuarea tranzacțiilor în interiorul grupului în conformitate cu principiul deplinei concurențe. De multe ori, baza pentru realizarea unei comparații care să fie utilizată pentru evaluare este incompletă. Prin urmare, este mult mai ușor să se obțină evidențele necesare în momentul efectuării tranzacției intragrup. Obligația de a furniza evidențe constituie un stimulent clar și permanent pentru asigurarea materialelor care susțin concluzia că tranzacțiile interne au fost efectuate în conformitate cu principiul deplinei concurențe.

Semnificația modificării notificate este aceea că entitățile supuse taxei pe tonaj sunt scutite de obligația de a furniza evidențe dacă tranzacțiile vizează companii străine din grup. Fiind scutite, aceste entități nu vor face obiectul aceleiași cerințe de asigurare a materialelor în mod permanent sau, într-adevăr, nu vor mai fi deloc obligate să justifice concluzia că tranzacțiile cu acele companii din grup au fost efectuate în conformitate cu principiul deplinei concurențe. O solicitare din partea altei țări de a furniza informații poate fi respectată dacă există materialele, de exemplu conturi ale companiei cu documente justificative. Totuși, autoritățile fiscale daneze nu vor putea solicita întocmirea unor noi materiale doar pentru a fi utilizate de autoritățile fiscale ale altei țări. Dacă o entitate impozabilă nu este supusă obligației de a furniza înregistrări, nu va fi, de exemplu, posibil să se solicite ca acea entitate să întocmească o analiză comparativă în beneficiul altei țări. În acest sens, scutirea poate fi păgubitoare pentru alte țări."

(30) Aceeași scrisoare din 29 septembrie 2006 menționează următoarele, referitor la faptul dacă, după introducerea măsurii notificate, asigurarea acesteia ar reprezenta o garanție împotriva oricărei tentative de evaziune fiscală din partea filialelor străine ale companiilor maritime care plătesc taxa daneză pe tonaj:

„Pentru ca o astfel de asigurare să fie posibilă, ar fi necesar ca cel puțin în fiecare an toate entitățile supuse taxei pe tonaj cu companii străine din grup să fie verificate și ca toate tranzacțiile între cele două părți să fie controlate în această privință. Totuși, o astfel de măsură ar fi complet nerealistă. Autoritățile fiscale daneze trebuie să stabilească o prioritate a resurselor și să încerce să își optimizeze activitățile de control.

([14]) Înregistrată cu numărul de referință TREN(2007) A/26997.

Normele aplicabile sunt o expresie a faptului că s-a încercat crearea celei mai bune asigurări împotriva evaziunii fiscale. Modificarea notificată – scutirea de la obligația de a furniza informații și registre – va diminua puțin ca efect această limitare. De aici notificarea către Comisie."

(31) Prin scrisoarea menționată anterior, autoritățile daneze au anunțat că modificarea va submina puțin măsura de limitare, specificând însă că „puțin înseamnă efectiv puțin". Potrivit autorităților daneze, „în cazul în care celălalt stat membru vizat de o tranzacție transfrontalieră are, de asemenea, un sistem de impozitare pe tonaj, modificarea nu are nicio importanță. Probleme pot apărea numai la țările care nu au pus în aplicare un astfel de sistem de impozitare pe tonaj. Totuși, în acest caz va fi important dacă țara respectivă a introdus ea însăși obligația de furnizare a evidențelor sau nu a considerat necesar să impună această obligație pentru contribuabilii săi."

(32) La întrebarea cum se poate justifica un tratament inegal, în ceea ce privește obligația de a furniza informații și evidențe, între companiile care plătesc taxa daneză pe tonaj și cele care nu o plătesc (dar care fac obiectul impozitului danez pe profit), autoritățile daneze au răspuns că declarația specială de venit, inclusiv lipsa deducerilor, înseamnă că obligația de a furniza informații și evidențe este mai puțin relevantă pentru persoanele care trebuie să plătească taxa pe tonaj.

5. OBSERVAȚII EXPRIMATE DE PĂRȚILE INTERESATE

(33) Doar o singură parte interesată, Asociația Armatorilor din Danemarca, *Danmarks Rederiforening*, a reacționat la publicarea în JO a anunțului de prezentare a deciziei de deschidere.

(34) Prin scrisoarea din 19 iulie 2007 ([15]), Asociația Armatorilor din Danemarca reamintește că o companie maritimă daneză trebuie, ca și înainte, să acționeze în condițiile deplinei concurențe, atât pe plan intern, între activitatea impozitată pe tonaj și activitatea generală, cât și pe plan extern, în relație cu companii din grupuri străine. De asemenea, compania trebuie să fie în continuare capabilă să prezinte dovezi pentru prețurile utilizate.

(35) Asociația Armatorilor din Danemarca subliniază că, prin măsura notificată, companiile nu trebuie să furnizeze în avans informații cu privire la tranzacțiile comerciale cu filiale străine, ci numai la cerere.

(36) În ceea ce privește legitimitatea aplicării unui tratament diferit companiilor în legătură cu procedurile administrative, Asociația Armatorilor din Danemarca subliniază că, desigur, opinia Comisiei nu poate fi aceea că anumitor companii ar trebui să li se impună sarcini administrative inutile doar pentru a fi tratate în mod egal din punctul de vedere al concurenței cu alte companii pentru care autoritățile consideră că procedurile în cauză sunt necesare.

6. COMENTARIILE DANEMARCEI CU PRIVIRE LA OBSERVAȚIILE TERȚILOR

(37) Danemarca nu a transmis comentarii la observațiile prezentate de Asociația Armatorilor din Danemarca.

7. EVALUAREA AJUTORULUI

7.1. Existența unui ajutor în temeiul articolului 87 alineatul (1) din Tratatul CE

(38) În temeiul articolului 87 alineatul (1) din Tratatul CE, orice ajutor acordat de un stat membru sau prin resurse de stat, în orice formă, care denaturează sau amenință să denatureze concurența, favorizând anumite întreprinderi sau producția de anumite bunuri, este considerat, în măsura în care afectează schimburile comerciale între statele membre, ca fiind incompatibil cu piața comună.

(39) Prin sistemul impozitului pe tonaj autoritățile daneze acordă un avantaj, prin reducerea impozitului pe profit pe care acest sector ar trebui altminteri să-l plătească, prin resurse de stat, favorizând astfel anumite întreprinderi, deoarece măsura este specifică sectorului de transport maritim internațional. Aceste subvenții amenință să denatureze concurența și ar putea afecta schimburile comerciale între statele membre, atât timp cât aceste activități de transport maritim se desfășoară, în esență, pe o piață globală.

(40) Comisia consideră că măsura notificată nu afectează calificarea sistemului ca ajutor de stat în înțelesul articolului 87 alineatul (1) din Tratatul CE.

(41) În acest context, principalul aspect care trebuie stabilit este dacă măsura intenționată ar modifica evaluarea din decizia Comisiei din 12 martie 2002 ([16]) cu privire la compatibilitatea generală a sistemului cu piața comună.

7.2. Compatibilitatea măsurii

(42) În temeiul articolului 87 alineatul (3) litera (c) din Tratatul CE, ajutorul acordat pentru facilitarea dezvoltării anumitor activități economice poate fi considerat compatibil cu piața comună dacă acest ajutor nu afectează în mod negativ condițiile de realizare a schimburilor comerciale într-o măsură contrară interesului comun, asigurând astfel o posibilă bază pentru o scutire de la interdicția generală privind acordarea ajutoarelor de stat. În cazul de față, Comisia consideră că măsura notificată ar trebui examinată în temeiul articolului 87 alineatul (3) litera (c) din Tratatul CE.

([15]) Înregistrată cu numărul de referință TREN(2007) A/38091.

([16]) A se vedea nota de subsol 3.

(43) În mod special, ajutorul în favoarea sectorului maritim ar trebui examinat în lumina orientărilor comunitare din 2004 privind ajutorul de stat pentru transportul maritim ([17]) (denumite în continuare „orientările").

7.2.1. *Relaxarea măsurilor de asigurare*

(44) Astfel cum s-a reamintit în decizia de deschidere, una dintre principalele condiții pentru compatibilitatea cu piața comună a sistemelor de impozitare pe tonaj este punerea în aplicare a unor măsuri de asigurare aferente acestor sisteme. În special, această condiție este reflectată în secțiunea 3.1 ultimul paragraf din orientări, care arată că „în cazurile în care o companie de navigație este implicată, de asemenea, în alte activități comerciale, se solicită conducerea unei contabilități transparente pentru a preveni «interferarea» cu activitățile care nu intră în sfera activităților de navigație".

(45) Măsurile de asigurare care fac parte integrantă din sistem au ca scop să garanteze că nicio activitate, alta decât transportul maritim, în statul membru în cauză sau în orice alt stat membru sau țară terță nu poate beneficia în mod indirect de sistem. În cazul în care sistemul de taxare pe tonaj, astfel cum a fost modificat, ar putea avea ca potențial rezultat faptul că o activitate care nu se înscrie în sfera activităților de navigație ar beneficia de sistemul danez de impozitare pe tonaj, compatibilitatea acestuia din urmă ar putea fi pusă în discuție.

(46) Una dintre principalele măsuri de asigurare este verificarea – pe baza principiului deplinei concurențe – a tranzacțiilor comerciale între companiile impozitate cu taxa pe tonaj și eventualele filiale ale acestora (sau partea companiilor în cauză care este supusă impozitului normal pe profit), indiferent dacă aceste filiale sunt întreprinderi naționale sau străine.

(47) Într-adevăr, chiar dacă autoritățile daneze consideră că o cerință privind raportarea și documentarea nu are, în sine, nicio valoare economică, aceasta se referă de fapt la tranzacțiile financiare care au caracter economic intrinsec; fără punerea în aplicare, în mod eficient, a măsurii de asigurare în ceea ce privește tranzacțiile comerciale, alte sectoare decât cel al transportului maritim, fie din statul membru în cauză sau din alte țări, pot beneficia de posibilitatea de a evita impozitul pe profit prin tranzacțiile comerciale cu o filială care plătește taxa pe tonaj stabilită de statul membru respectiv, fără ca acest lucru să fie justificat de vreun obiectiv legitim de interes comun.

(48) În plus, în cazul în care măsurile de asigurare se dovedesc ineficiente sau este probabil să fie ineficiente, chiar și numai parțial, Comisia consideră că sistemul impozitării pe tonaj poate crea posibilitatea evaziunii fiscale în dauna altor state membre sau țări SEE.

(49) Reiese deja din aceste motive că relaxarea măsurilor de asigurare trebuie privită ca având un impact negativ asupra condițiilor de desfășurare a schimburilor comerciale, într-o măsură în care contravine interesului comun. Sistemul, în aceste condiții, ar fi incompatibil cu piața comună.

7.2.2. *Distincția între filialele din țară și cele din străinătate*

(50) În plus, Comisia înțelege că autoritățile daneze intenționează să verifice în continuare – în aplicarea măsurii de restricționare bazate pe principiul deplinei concurențe – tranzacțiile între două companii afiliate, în care una dintre ele beneficiază de taxa pe tonaj, ca și înainte, dar numai dacă ambele sunt impozabile în Danemarca.

(51) În consecință, în timp ce verificarea tranzacțiilor infranaționale cu o companie supusă taxei pe tonaj ar rămâne sub supravegherea și în responsabilitatea autorităților fiscale daneze, verificarea tranzacțiilor transfrontaliere între o companie supusă taxei de tonaj în Danemarca și o filială străină ar rămâne în responsabilitatea țării străine în cauză, ceea ce ar conduce la o lipsă de monitorizare și supraveghere a tranzacțiilor financiare internaționale.

(52) Rezultatul este că măsura notificată modifică sistemul danez de impozitare pe tonaj, aprobat de Comisie în anul 2002 ([18]), deoarece va scuti companiile supuse impozitării pe tonaj de la îndeplinirea cerințelor care erau în vigoare în 2002. Celelalte activități, în afara transportului maritim, desfășurate într-un alt stat membru sau într-o țară din SEE, de către o filială a unei întreprinderi supuse impozitării pe tonaj în Danemarca, ar putea beneficia mai ușor de taxa daneză pe tonaj și ar putea fi scutite de impozitul normal pe profit în statul membru sau în țara din SEE în cauză. Acest lucru este recunoscut de Danemarca atunci când declară că măsura de asigurare respectivă va fi „puțin" diminuată ca efect. Totuși, ar trebui să fie aplicate principiile nediscriminării și tratamentului egal pentru toate companiile din sector; autoritățile daneze pornesc de la premisa că frauda și evaziunea fiscală în tranzacțiile comerciale sunt neobișnuite, însă, chiar dacă așa ar sta lucrurile, controlul pare a fi necesar, în scopul asigurării exactității în tranzacțiile internaționale.

(53) Comisia consideră că măsura de asigurare în ceea ce privește tranzacțiile intragrup trebuie să protejeze împotriva denaturărilor pieței comune apărute, de asemenea, și din avantajele acordate companiilor afiliate în statul membru în cauză și în celelalte state membre. Altfel, consecințele evaziunii fiscale prin intermediul unei companii care face obiectul impozitării pe tonaj ar avea un impact grav asupra funcționării pieței comune.

([17]) JO C 13, 17.1.2004, p. 3.

([18]) A se vedea nota de subsol 3.

(54) În consecință, Comisia consideră că statul membru care a introdus un sistem de impozitare pe tonaj trebuie să trateze tranzacțiile transfrontaliere intragrup (tranzacțiile transfrontaliere de care ar putea beneficia companiile afiliate din oricare alt stat membru sau dintr-o țară din SEE) ca și cum de aceste tranzacții ar fi beneficiat companiile de pe teritoriul său. Cu alte cuvinte, un stat membru, în scopul punerii în aplicare a măsurii de asigurare privind tranzacțiile intragrup, trebuie să aplice tranzacțiilor unei companii supuse impozitării pe tonaj cu o filială străină aceleași standarde ca acelea pe care le aplică tranzacțiilor cu o filială națională care nu face obiectul impozitării pe tonaj.

(55) În conformitate cu principiile nediscriminării și tratamentului egal, statul membru care aplică taxa pe tonaj trebuie să impună aceeași obligație de a furniza informații și registre, prin măsura de asigurare în cauză, atât pentru tranzacțiile infranaționale (care pot fi în detrimentul statului membru respectiv), cât și pentru tranzacțiile transfrontaliere (care pot fi în detrimentul altor state membre sau țări SEE). Aceste informații sunt, într-adevăr, esențiale pentru controlul prețului de transfer din cadrul unui grup de companii.

(56) Prin limitarea verificărilor pe care autoritățile daneze trebuie să le efectueze în ceea ce privește tranzacțiile dintre o companie care se supune sistemului danez de impozitare pe tonaj și oricare dintre filialele sale, Danemarca nu respectă principiile nediscriminării și tratamentului egal. Procedând astfel, Danemarca ar transfera cel puțin parțial sarcina verificării respectării obiectivelor sistemului, precum și posibila denaturare rezultată a pieței comune, celuilalt stat membru sau țării SEE în care este impozitată filiala în cauză care nu este supusă taxei pe tonaj și care este implicată în tranzacție.

(57) Prin urmare, Comisia concluzionează că măsura notificată va avea ca rezultat diminuarea semnificativă ca efect a măsurii de asigurare dintr-un alt stat membru sau țară SEE.

(58) În plus, Comisia consideră nejustificat tratamentul inegal în ceea ce privește obligația de a furniza informații și evidențe, între beneficiarii care au doar filiale naționale neeligibile pentru taxa pe tonaj și beneficiarii care au și filiale în străinătate. Măsura ar crea, astfel, o denaturare nejustificată a concurenței între companiile care au filiale străine și cele care nu au.

(59) Ca rezultat, efectele măsurii notificate sunt de natură să afecteze condițiile de desfășurare a schimburilor comerciale într-un mod care contravine interesului comun, în înțelesul articolului 87 alineatul (3) litera (c) din Tratatul CE, și nu corespund cerinței enunțate în secțiunea 3.1 ultimul paragraf din orientări. Prin urmare, măsura în cauză trebuie declarată incompatibilă cu piața comună, în înțelesul articolului 87 alineatul (1) din Tratatul CE.

7.3. **Concluzii**

(60) În concluzie, Comisia este de părere că măsura notificată ar conduce la denaturări contrare interesului comun, în înțelesul articolului 87 alineatul (3) litera (c) din Tratatul CE, și astfel ar face ca sistemul danez de impozitare pe tonaj să fie incompatibil cu piața comună, în înțelesul articolului 87 alineatul (1) din Tratatul CE,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Măsura notificată constând în abrogarea, pentru armatorii supuși taxei daneze pe tonaj, a obligației impuse altminteri tuturor celorlalte companii de a furniza autorităților fiscale daneze informații comerciale privind toate tranzacțiile comerciale cu filiale stabilite în străinătate, în temeiul Legii nr. 408 din 1 iunie 2005, este incompatibilă cu piața comună.

În consecință, măsura nu poate fi pusă în aplicare.

Articolul 2

Danemarca informează Comisia, în termen de două luni de la notificarea prezentei decizii, cu privire la măsurile luate pentru respectarea acesteia.

Articolul 3

Prezenta decizie se adresează Regatului Danemarcei.

Adoptată la Bruxelles, 17 iunie 2009.

Pentru Comisie
Antonio TAJANI
Vicepreședinte

DECIZIA COMISIEI

din 27 noiembrie 2009

de modificare a anexelor XI, XII, XV și XVI la Directiva 2003/85/CE a Consiliului privind lista laboratoarelor autorizate să manipuleze virusul viu al febrei aftoase și normele minime de securitate aplicabile acestor laboratoare

[notificată cu numărul C(2009) 9094]

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2009/869/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Directiva 2003/85/CE a Consiliului din 29 septembrie 2003 privind măsurile comunitare de combatere a febrei aftoase, de abrogare a Directivei 85/511/CEE și a Deciziilor 89/531/CEE și 91/665/CEE și de modificare a Directivei 92/46/CEE [1], în special articolul 67 alineatul (2) și articolul 87 alineatul (3),

întrucât:

(1) Directiva 2003/85/CE stabilește măsurile minime de combatere care trebuie aplicate în cazul apariției unui focar de febră aftoasă și anumite măsuri preventive destinate unei mai bune conștientizări și pregătiri a autorităților competente și a comunității agricole cu privire la această boală.

(2) Articolul 65 din Directiva 2003/85/CE prevede că statele membre trebuie să se asigure că manipularea virusului viu al febrei aftoase în contextul activităților de cercetare, diagnostic sau fabricare este efectuată numai în laboratoare autorizate, specificate în lista din anexa IX, funcționând în conformitate cel puțin cu normele de biosecuritate stabilite în anexa XII la directiva respectivă.

(3) Partea A a anexei XI la Directiva 2003/85/CE cuprinde lista laboratoarelor naționale autorizate să manipuleze virusul viu al febrei aftoase în scop de cercetare și diagnostic. Partea B a anexei respective cuprinde lista laboratoarelor care manipulează antigenul viral în timpul fabricării vaccinurilor.

(4) Franța a informat oficial Comisia că unul dintre laboratoarele sale naționale de referință și un laborator care fabrică vaccinul nu mai sunt considerate ca îndeplinind normele de biosecuritate prevăzute la articolul 65 litera (d) din Directiva 2003/85/CE.

(5) Țările de Jos au informat oficial Comisia cu privire la o nouă schimbare a numelui laboratorului lor național de diagnosticare autorizat să manipuleze virusul viu al febrei aftoase și cu privire la preluarea de către societatea privată „Lelystad Biologicals BV, Lelystad" a acelei părți a fostului Institut central pentru combaterea bolilor animalelor (*Central Institute for Animal Disease Control* – CIDC, Lelystad) autorizat să manipuleze virusul viu al febrei aftoase pentru fabricarea de vaccinuri.

(6) Prin urmare, este necesar să se modifice listele laboratoarelor autorizate să manipuleze virusul viu al febrei aftoase, stabilite în anexa XI la Directiva 2003/85/CE.

(7) Punctul 1 din anexa XII la Directiva 2003/85/CE stabilește norme de biosecuritate pentru laboratoarele care manipulează virusul viu al febrei aftoase. El prevede că aceste laboratoare trebuie să respecte sau să depășească cerințele minime specificate în „Normele minime pentru laboratoarele care lucrează cu virusul febrei aftoase *in vitro* și *in vivo*", stabilite de Comisia Europeană pentru combaterea febrei aftoase cu ocazia celei de a 26-a sesiuni, care a avut loc la Roma în aprilie 1985, și modificate în 1993.

(8) Punctul 1 din anexa XV la Directiva 2003/85/CE prevede că toate laboratoarele naționale care manipulează virusul viu al febrei aftoase trebuie să funcționeze în condițiile de strictă securitate specificate în „Normele minime pentru laboratoarele care lucrează cu virusul febrei aftoase *in vitro* și *in vivo*", stabilite de Comisia Europeană pentru combaterea febrei aftoase cu ocazia celei de a 26-a sesiuni, care a avut loc la Roma în 1985, și modificate de punctul (ii) din apendicele 6 la raportul celei de a 30-a sesiuni a aceleiași comisii, care s-a reunit la Roma în 1993.

(9) În plus, punctul 7 din anexa XVI la Directiva 2003/85/CE prevede că laboratorul comunitar de referință trebuie să funcționeze în condițiile recunoscute de strictă securitate specificate în „Normele minime pentru laboratoarele care lucrează cu virusul febrei aftoase *in vitro* și *in vivo*", stabilite de Comisia Europeană pentru combaterea febrei aftoase cu ocazia celei de a 26-a sesiuni, care a avut loc la Roma în aprilie 1985, și modificate de punctul (ii) din apendicele 6 la raportul celei de a 30-a sesiuni a aceleiași comisii, care s-a reunit la Roma în 1993, prevăzute în anexa XII la respectiva directivă.

[1] JO L 306, 22.11.2003, p. 1.

(10) În urma apariției unui focar de febră aftoasă în 2007 într-un stat membru, legat de faptul că virusul viu al febrei aftoase a scăpat dintr-un laborator, respectivele „Norme minime pentru laboratoarele care lucrează cu virusul febrei aftoase *in vitro* și *in vivo*" („norme de biosecuritate") au fost modificate. În urma discuțiilor cu statele membre privind normele de biosecuritate, în cadrul Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală, cu ocazia celei de a 38-a sesiuni generale a Comisiei Europene pentru combaterea febrei aftoase din 29 aprilie 2009 ([1]), a fost adoptată versiunea modificată a normelor respective, făcând parte din raportul celei de a 38-a sesiuni generale a aceleiași comisii, care s-a reunit la Roma, în perioada 28-30 aprilie 2009 („raportul"). Versiunea înlocuiește normele de biosecuritate stabilite în 1985, astfel cum au fost modificate în 1993. Prin urmare, anexele XII, XV și XVI la Directiva 2003/85/CE ar trebui modificate în consecință.

(11) Directiva 2003/85/CE ar trebui modificată în consecință.

(12) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Anexele XI, XII, XV și XVI la Directiva 2003/85/CE se modifică în conformitate cu anexa la prezenta decizie.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 27 noiembrie 2009.

Pentru Comisie
Androulla VASSILIOU
Membru al Comisiei

([1]) Raportul celei de a 38-a sesiuni generale a Comisiei Europene de combatere a febrei aftoase, care s-a reunit la Roma, în perioada 28-30 aprilie 2009, apendicele 10, p. 82; disponibil la adresa: http://www.fao.org/ag/againfo/commissions/docs/SecurityStandards_2009.pdf

ANEXĂ

Anexele XI, XII, XV și XVI se modifică după cum urmează:

1. Anexa XI se modifică după cum urmează:

(a) În partea A, mențiunea pentru Franța se înlocuiește cu următorul text:

„FR	Franța	Agence française de sécurité sanitaire des aliments (AFSSA), Laboratoire d'études et de recherches en pathologie animale et zoonoses, Maisons-Alfort	Franța”

(b) În partea A, mențiunea pentru Țările de Jos se înlocuiește cu următorul text:

„NL	Țările de Jos	Centraal Veterinair Instituut, Lelystad (CVI-Lelystad)	Țările de Jos”

(c) În partea B, se elimină următoarea mențiune pentru Franța:

„FR	Franța	Merial, S.A.S., Laboratoire IFFA, Lyon”

(d) În partea B, mențiunea pentru Țările de Jos se înlocuiește cu următorul text:

„NL	Țările de Jos	Lelystad Biologicals BV, Lelystad	Țările de Jos”

2. În anexa XII, punctul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„1. Laboratoarele și unitățile care manipulează virusul viu al febrei aftoase trebuie să funcționeze în conformitate cel puțin cu «Normele minime pentru laboratoarele care lucrează cu virusul febrei aftoase *in vitro* și *in vivo*» din apendicele 10 la raportul adoptat de către cea de-a 38-a sesiune generală a Comisiei Europene pentru combaterea febrei aftoase (EuFMD), care s-a reunit pe 29 aprilie 2009 la Roma («norme de biosecuritate»).”

3. În anexa XV, punctul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„1. Toate laboratoarele naționale care manipulează virusul viu al febrei aftoase trebuie să funcționeze în conformitate cel puțin cu normele de biosecuritate prevăzute la punctul 1 din anexa XII.”

4. În anexa XVI, punctul 7 se înlocuiește cu următorul text:

„7. Laboratorul comunitar de referință trebuie să funcționeze în conformitate cel puțin cu normele de biosecuritate prevăzute la punctul 1 din anexa XII.”

DECIZIA COMISIEI

din 27 noiembrie 2009

de modificare a Deciziei 2009/821/CE în ceea ce privește lista punctelor de control la frontieră

[notificată cu numărul C(2009) 9199]

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2009/870/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Directiva 91/496/CEE a Consiliului din 15 iulie 1991 de stabilire a principiilor privind organizarea controalelor sanitar-veterinare ale animalelor provenite din țări terțe introduse în Comunitate și de modificare a Directivelor 89/662/CEE, 90/425/CEE și 90/675/CEE [1], în special articolul 6 alineatul (4) al doilea paragraf ultima teză,

având în vedere Directiva 97/78/CE a Consiliului din 18 decembrie 1997 de stabilire a principiilor de bază ale organizării controalelor veterinare pentru produsele care provin din țări terțe și sunt introduse în Comunitate [2], în special articolul 6 alineatul (2),

întrucât:

(1) Decizia 2009/821/CE a Comisiei din 28 septembrie 2009 de stabilire a unei liste de puncte de control la frontieră, de fixare a anumitor reguli privind controalele efectuate de către experții veterinari ai Comisiei și de determinare a unităților veterinare în cadrul sistemului TRACES [3] stabilește o listă a punctelor de control la frontieră autorizate în conformitate cu Directivele 91/496/CEE și 97/78/CE. Lista respectivă figurează în anexa I la decizia menționată anterior.

(2) Serviciul de inspecție al Comisiei, Oficiul Alimentar și Veterinar (OAV), a efectuat o inspecție a punctului de control la frontieră din aeroportul Copenhaga, în Danemarca. Rezultatele inspecției au fost satisfăcătoare. Prin urmare, ar trebui adăugat un centru de inspecție suplimentar pentru postul de control la frontieră respectiv în lista care figurează în anexa I la Decizia 2009/821/CE.

(3) Ca urmare a unor comunicări din partea Danemarcei, Franței, Italiei și Portugaliei, anumite categorii de animale sau produse de origine animală care pot fi controlate la anumite puncte de control la frontieră deja aprobate în conformitate cu Decizia 2009/821/CE ar trebui adăugate în lista punctelor de control la frontieră pentru statele membre respective care figurează în anexa I la decizia respectivă.

(4) Ca urmare a rezultatelor inspecțiilor OAV, în conformitate cu Decizia 2009/821/CE și cu comunicările din partea Franței, Irlandei și Italiei, anumite categorii de animale și produse de origine animală care pot fi controlate la anumite puncte de control la frontieră deja aprobate în conformitate cu Decizia 2009/821/CE ar trebui scoase din lista punctelor de control la frontieră pentru statele membre respective care figurează în anexa I la decizia respectivă.

(5) Ca urmare a unei comunicări din partea Letoniei, lista punctelor de control la frontieră pentru statul membru respectiv ar trebui să fie modificată pentru a se ține cont de suspendarea unuia dintre posturile sale de control la frontieră.

(6) Ca urmare a unor comunicări din partea Belgiei, Germaniei și Franței, anumite puncte de control la frontieră ale statelor membre respective ar trebui șterse din lista punctelor de control la frontieră care figurează în anexa I la Decizia 2009/821/CE.

(7) Ca urmare a unei comunicări din partea Italiei, lista punctelor de control la frontieră pentru statul membru respectiv ar trebui să fie modificată pentru a se ține cont de schimbarea numelui unuia dintre posturile sale de control la frontieră.

(8) În plus, Belgia a comunicat că instalația OCHZ de la punctul de control la frontieră din Zeebrugge a fost închisă și că a fost înlocuită cu o nouă instalație de inspecție.

(9) Prin urmare, Decizia 2009/821/CE ar trebui modificată în consecință.

(10) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală,

[1] JO L 268, 24.9.1991, p. 56.
[2] JO L 24, 30.1.1998, p. 9.
[3] JO L 296, 12.11.2009, p. 1.

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Anexa I la Decizia 2009/821/CE se modifică în conformitate cu anexa la prezenta decizie.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 27 noiembrie 2009.

Pentru Comisie
Androulla VASSILIOU
Membru al Comisiei

ANEXĂ

Anexa I se modifică după cum urmează:

1. Partea privind Belgia se modifică după cum urmează:

(a) se șterge rubrica pentru portul Oostende;

(b) rubrica pentru portul Zeebrugge se înlocuiește cu următorul text:

„Zeebrugge	BE ZEE 1	P		HC(2), NHC(2)”	

2. Partea privind Danemarca se modifică după cum urmează:

(a) rubrica pentru aeroportul Copenhaga se înlocuiește cu următorul text:

„København	DK CPH 4	A	Centrul 1, SAS 1 (Nord)	HC(1)(2), NHC (*)	
			Centrul 2, SAS 2 (Est)	HC (*), NHC(2)	
			Centrul 3		U, E, O
			Centrul 4	HC(2)”	

(b) rubrica pentru portul Skagen se înlocuiește cu următorul text:

„Skagen	DK SKA 1	P		HC-(FR)(1)(2)(3), NHC(6)”	

3. În partea privind Germania, se șterg rubricile pentru punctele de control la frontieră din Kiel, Lübeck și Rügen.

4. Partea privind Irlanda se modifică după cum urmează:

(a) rubrica pentru aeroportul Dublin se înlocuiește cu următorul text:

„Dublin Airport	IE DUB 4	A			E”

(b) rubrica pentru aeroportul Shannon se înlocuiește cu următorul text:

„Shannon	IE SNN 4	A		HC(2), NHC(2)	U, E”

5. Partea privind Franța se modifică după cum urmează:

(a) se șterge rubrica pentru portul Concarneau-Douarnenez;

(b) rubrica pentru aeroportul Roissy Charles-de-Gaulle se înlocuiește cu următorul text:

„Roissy Charles-de-Gaulle	FR CDG 4	A	Air France	HC-T(1), HC-NT, NHC-NT	
			France Handling	HC-T(1), HC-NT, NHC	
			Station animalière		E, O(14)”

(c) rubrica pentru aeroportul Vatry se înlocuiește cu următorul text:

„Vatry	FR VRY 4	A		HC-T(CH)(1)(2), NHC-NT(2)”	

6. Partea privind Italia se modifică după cum urmează:

(a) rubrica pentru portul Civitavecchia se înlocuiește cu următorul text:

„Civitavecchia	IT CVV 1	P		HC(2), NHC(2)”	

(b) rubrica pentru portul Gioia Tauro se înlocuiește cu următorul text:

„Gioia Tauro	IT GIT 1	P		HC(2), NHC-NT(2)”	

(c) rubrica pentru portul Vado Ligure Savona se înlocuiește cu următorul text:

„Vado Ligure Savona	IT VDL 1	P		HC(2),NHC-NT(2)”	

7. În partea privind Letonia, rubrica pentru portul Riga (Baltmarine Terminal) se înlocuiește cu următorul text:

„Riga (*Baltmarine Terminal*) (*)	LV BTM 1	P		HC-T(FR)(2) (*)”	

8. În partea privind Portugalia, rubrica pentru aeroportul Lisabona se înlocuiește cu următorul text:

„Lisboa	PT LIS 4	A		HC(2), NHC-NT(2)	O”

DECIZIA COMISIEI

din 30 noiembrie 2009

de delegare către Republica Croația a gestionării în perioada de preaderare a ajutorului referitor la componenta V – Agricultură și dezvoltare rurală – a Instrumentului de asistență pentru preaderare (IPA) pentru măsurile de preaderare 101 și 103

(2009/871/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1085/2006 al Consiliului din 17 iulie 2006 de instituire a unui Instrument de asistență pentru preaderare (IPA) [1],

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 718/2007 al Comisiei din 12 iunie 2007 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1085/2006 al Consiliului de instituire a unui instrument de asistență pentru preaderare (IPA) [2], în special articolele 18 și 186,

având în vedere Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene [3] (denumit în continuare „regulamentul financiar"), în special articolul 53c și articolul 56 alineatul (2),

având în vedere Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2342/2002 al Comisiei din 23 decembrie 2002 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene [4] (denumit în continuare „normele de aplicare"), în special articolul 35,

întrucât:

(1) Regulamentul (CE) nr. 1085/2006 stabilește obiectivele și principiile fundamentale ale asistenței pentru preaderare acordată țărilor candidate și potențial candidate pentru perioada 2007-2013 și conferă Comisiei responsabilitatea implementării acesteia.

(2) Articolele 11, 12, 13, 14, 18 și 186 din Regulamentul (CE) nr. 718/2007 oferă Comisiei posibilitatea de a delega competențe de gestionare către țara beneficiară și definește cerințele unei astfel de delegări referitoare la componenta V – Agricultură și dezvoltare rurală – a Instrumentului de asistență pentru preaderare.

(3) În conformitate cu articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 718/2007, Comisia și țara beneficiară încheie un acord-cadru pentru a stabili și a conveni asupra regulilor de cooperare privind asistența financiară acordată de CE țării beneficiare. După caz, acordul-cadru poate fi completat printr-un acord sectorial sau prin mai multe acorduri sectoriale conținând dispoziții specifice privind anumite componente.

(4) Pentru delegarea competențelor de gestionare către țara beneficiară trebuie îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 53c și la articolul 56 alineatul (2) din regulamentul financiar, precum și cele prevăzute la articolul 35 din normele de aplicare.

(5) Acordul-cadru privind normele de cooperare referitoare la asistența financiară comunitară acordată Republicii Croația în cadrul implementării asistenței acordate în temeiul instrumentului de asistență pentru preaderare (IPA) dintre Guvernul Republicii Croația și Comisia Comunităților Europene a fost încheiat la data de 17 decembrie 2007.

(6) Programul pentru agricultură și dezvoltare rurală al Republicii Croația din cadrul IPA (denumit în continuare „programul IPARD"), aprobat prin Decizia C(2008) 690 a Comisiei din 25 februarie 2008 în conformitate cu articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1085/2006 și cu articolul 184 din Regulamentul (CE) nr. 718/2007, a inclus atât un plan pentru contribuțiile anuale ale Comunității, cât și acordul financiar.

(7) Acordul sectorial încheiat la 12 ianuarie 2009 între Comisia Comunităților Europene, acționând pentru și în numele Comunității Europene, și Guvernul Republicii Croația, acționând în numele Republicii Croația, completează prevederile acordului-cadru, stabilind prevederile specifice aplicabile implementării și executării programului IPARD pentru agricultură și dezvoltare rurală al Republicii Croația din cadrul Instrumentului de asistență pentru preaderare (IPA).

(8) Programul IPARD a fost modificat ultima dată la 10 septembrie 2009 prin Decizia C(2009) 6770 a Comisiei.

[1] JO L 210, 31.7.2006, p. 82.
[2] JO L 170, 29.6.2007, p. 1.
[3] JO L 248, 16.9.2002, p. 1.
[4] JO L 357, 31.12.2002, p. 1.

(9) În conformitate cu articolul 21 din Regulamentul (CE) nr. 718/2007 al Comisiei, țara beneficiară trebuie să desemneze organisme și autorități responsabile cu implementarea programului IPARD: responsabilul competent în materie de acreditare, responsabilul național cu autorizarea finanțării, fondul național, autoritatea de gestionare, agenția IPARD și autoritatea de audit.

(10) Guvernul Croației a desemnat Sectorul fondului național, unitate organizațională a Trezoreriei de stat din cadrul Ministerului de Finanțe, să acționeze ca fond național, care va exercita funcțiile și responsabilitățile definite în anexa I la acordul sectorial.

(11) Guvernul Croației a desemnat Direcția pentru piață și sprijin structural în agricultură, unitate organizațională a Ministerului Agriculturii, Pescuitului și Dezvoltării Rurale, să acționeze ca agenție IPARD, care va exercita funcțiile și responsabilitățile definite în anexa I la acordul sectorial.

(12) Guvernul Croației a desemnat Direcția pentru dezvoltare rurală, Autoritatea de gestionare a programului Sapard/IPARD din cadrul Ministerului Agriculturii, Pescuitului și Dezvoltării Rurale să acționeze ca autoritate de gestionare, care va exercita funcțiile și responsabilitățile definite în anexa I la acordul sectorial.

(13) Responsabilul competent în materie de acreditare a notificat Comisia Europeană la 12 noiembrie 2008 în legătură cu acreditarea responsabilului național cu autorizarea finanțării și a fondului național în conformitate cu articolul 12 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 718/2007.

(14) Responsabilul național cu autorizarea finanțării a notificat Comisia Europeană la 12 noiembrie 2008 în legătură cu acreditarea structurii operaționale responsabile cu gestionarea și implementarea componentei V a IPA – Dezvoltare rurală, în conformitate cu articolul 13 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 718/2007.

(15) Direcția pentru piață și sprijin structural în agricultură, acționând ca agenție IPARD, și Direcția pentru dezvoltare rurală, Autoritatea de gestionare a programului Sapard/IPARD, acționând ca autoritate de gestionare, vor fi responsabile cu implementarea a trei măsuri acreditate de responsabilul național cu autorizarea finanțării din cele șapte măsuri ale programului IPARD: 101 „Investiții în exploatații agricole în vederea restructurării și alinierii acestora la standardele comunitare”, 103 „Investiții în prelucrarea și comercializarea produselor agricole și de pescuit în vederea restructurării și alinierii acestor activități la standardele comunitare” și 301 „Ameliorarea și dezvoltarea infrastructurii rurale”, astfel cum sunt definite în program.

(16) La 16 martie 2009, autoritățile croate au trimis Comisiei lista cu cheltuielile eligibile în conformitate cu articolul 32 alineatul (3) din acordul sectorial. Comisia a aprobat lista respectivă la 8 aprilie 2009.

(17) Pentru a ține cont de cerințele articolului 19 alineatul (1) din acordul-cadru, cheltuielile în temeiul prezentei decizii sunt eligibile pentru cofinanțare comunitară numai dacă nu sunt efectuate înainte de data deciziei de delegare, cu excepția costurilor generale menționate la articolul 172 alineatul (3c) din Regulamentul (CE) nr. 718/2007. Cheltuielile sunt eligibile dacă respectă principiile bunei gestiuni financiare și, în special, principiul economiei și al rentabilității.

(18) Regulamentul (CE) nr. 718/2007 prevede posibilitatea de renunțare la cerința de aprobare *ex ante*, prevăzută la articolul 18 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 718/2007, pe baza unei analize caz cu caz a funcționării eficiente a sistemului de gestionare și control în cauză, precum și norme pentru efectuarea analizei menționate.

(19) În conformitate cu articolele 14 și 18 din Regulamentul (CE) nr. 718/2007, au fost revizuite acreditările menționate la articolele 11, 12 și 13 din Regulamentul (CE) nr. 718/2007, iar procedurile și structurile organismelor și autorităților în cauză, menționate în cererea trimisă de responsabilul național cu autorizarea finanțării, au fost examinate, inclusiv prin verificări la fața locului.

(20) Cu toate acestea, verificările efectuate de Comisie pentru măsura 101 „Investiții în exploatații agricole în vederea restructurării și alinierii acestora la standardele comunitare” și pentru măsura 103 „Investiții în prelucrarea și comercializarea produselor agricole și de pescuit în vederea restructurării și alinierii acestor activități la standardele comunitare” se bazează pe un sistem care este operațional, dar care încă nu operează în ceea ce privește toate elementele relevante.

(21) Deși autoritatea de audit nu este vizată de prezenta decizie, nivelul de disponibilitate al acesteia de a opera ca un organism de audit independent din punct de vedere funcțional la momentul trimiterii către Comisie a pachetului de acreditare pentru delegarea gestionării a fost evaluat prin verificări la fața locului.

(22) Respectarea de către Croația a cerințelor articolului 56 alineatul (2) din regulamentul financiar și ale articolelor 11, 12 și 13 din Regulamentul (CE) nr. 718/2007 a fost evaluată prin verificări la fața locului.

(23) Evaluarea a arătat respectarea de către Croația a cerințelor pentru măsurile 101 și 103. Cu toate acestea, Direcția pentru piață și sprijin structural în agricultură, acționând ca agenție IPARD, nu a implementat încă în mod corespunzător criteriile de acreditare pentru funcțiile pe care trebuie să le îndeplinească în cadrul implementării măsurii 301 din programul pentru Croația.

(24) Prin urmare, este necesară renunțarea la cerințele de aprobare *ex ante* prevăzute la articolul 18 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 718/2007 și la articolul 165 din regulamentul financiar și delegarea competențelor de gestionare referitoare la măsurile 101 și 103 ale programului pentru Croația către responsabilul național cu autorizarea finanțării, către fondul național, către agenția IPARD și către autoritatea de gestionare, în mod descentralizat,

DECIDE:

Articolul 1

(1) Gestionarea asistenței acordate în cadrul IPA – componenta V, referitoare la agricultură și dezvoltare rurală, a Instrumentului de asistență pentru preaderare (IPA) este delegată organismelor în cauză, în condițiile prevăzute de prezenta decizie.

(2) Se renunță, în conformitate cu articolul 18 din Regulamentul (CE) nr. 718/2007, la cerința de aprobare *ex ante* de către Comisie a funcțiilor de gestionare, de plată și de implementare pentru măsura 101 „Investiții în exploatații agricole în vederea restructurării și alinierii acestora la standardele comunitare" și pentru măsura 103 „Investiții în prelucrarea și comercializarea produselor agricole și de pescuit în vederea restructurării și alinierii acestor activități la standardele comunitare", exercitate de Republica Croația.

Articolul 2

Prezenta decizie se aplică următoarelor structuri, organisme și autorități desemnate de Republica Croația pentru gestionarea măsurilor 101 și 103 ale programului prevăzut în cadrul IPA – componenta V:

(a) responsabilul național cu autorizarea finanțării;

(b) fondul național;

(c) structura operațională a IPA – componenta V:

— autoritatea de gestionare;

— agenția IPARD.

Articolul 3

(1) Competențele de gestionare sunt delegate structurilor, organismelor și autorităților prevăzute la articolul 2 din prezenta decizie.

(2) Autoritățile naționale efectuează verificări suplimentare cu privire la structurile, organismele și autoritățile prevăzute la articolul 2 din prezenta decizie, pentru a se asigura că sistemul de gestionare și control operează în mod satisfăcător. Verificările se efectuează înainte de trimiterea primei declarații de cheltuieli prin care se solicită rambursarea în legătură cu măsurile prevăzute la articolul 1 alineatul (2) de mai sus.

Articolul 4

(1) Cheltuielile efectuate înainte de data prezentei decizii nu sunt eligibile în niciun caz, cu excepția costurilor generale prevăzute la articolul 172 alineatul (3c) din Regulamentul (CE) nr. 718/2007.

(2) Cheltuielile sunt eligibile dacă respectă principiile bunei gestiuni financiare și, în special, principiul economiei și al rentabilității.

Articolul 5

Fără a aduce atingere vreunei decizii de acordare de ajutoare în cadrul programului IPARD unor beneficiari individuali, se aplică criteriile de eligibilitate pentru cheltuieli propuse de Croația în scrisoarea nr. „Clasa: NP 018-04/09-01/106, număr de referință: 525-12-3-0472/09-2" din 16 martie 2009 și înregistrată de Comisie la 26 martie 2009 cu nr. 8151.

Articolul 6

(1) Comisia monitorizează respectarea cerințelor de delegare a competențelor de gestionare, în conformitate cu articolul 17 din Regulamentul (CE) nr. 718/2007.

(2) În cazul în care, în orice moment din cursul punerii în aplicare a prezentei decizii, Comisia consideră că obligațiile Republicii Croația în temeiul prezentei decizii nu mai sunt îndeplinite, Comisia poate decide să retragă sau să suspende delegarea competențelor de gestionare.

Adoptată la Bruxelles, 30 noiembrie 2009.

Pentru Comisie

Mariann FISCHER BOEL

Membru al Comisiei

DECIZIA COMISIEI

din 30 noiembrie 2009

de înființare a unui comitet de experți al Uniunii Europene privind bolile rare

(2009/872/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 152,

întrucât:

(1) Cartea albă a Comisiei intitulată „Împreună pentru sănătate: O abordare strategică pentru UE 2008-2013” ([1]) adoptată de Comisie la 23 octombrie 2007, prin care se dezvoltă strategia UE în domeniul sănătății, a identificat bolile rare ca o prioritate de acțiune.

(2) În paralel, Parlamentul European și Consiliul au adoptat Decizia nr. 1350/2007/CE din 23 octombrie 2007 de instituire a unui Al doilea program de acțiune comunitară în domeniul sănătății (2008-2013) ([2]). În conformitate cu articolul 7 alineatul (2), precum și cu anexa la decizia menționată, acțiunile din domeniul generării și diseminării de cunoștințe și informații privind sănătatea se implementează în strânsă cooperare cu statele membre, dezvoltând mecanisme de consultare și procese participative.

(3) La 11 noiembrie 2008, Comisia Europeană a adoptat „Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor privind bolile rare: o provocare pentru Europa” ([3]) (denumită în continuare „comunicarea Comisiei”), iar la 8 iunie 2009, Consiliul a adoptat o recomandare privind o acțiune în domeniul bolilor rare ([4]) (denumită în continuare „recomandarea Consiliului”).

(4) Pregătirea și punerea în aplicare a activităților Comunității din domeniul bolilor rare necesită o strânsă cooperare cu organismele specializate din statele membre și cu părțile interesate.

(5) În consecință, este nevoie de un cadru în vederea consultărilor regulate cu organismele în cauză, cu administratorii proiectelor sprijinite de Comisia Europeană în domeniul cercetării și al acțiunilor de sănătate publică și cu alte părți interesate care acționează în acest domeniu.

(6) Această necesitate de a dispune de un cadru s-a reflectat în Comunicarea COM(2008) 679 final privind bolile rare. Punctul 7 din comunicare recomanda ca un comitet consultativ al UE privind bolile rare să sprijine Comisia.

(7) Comitetul nu acționează în calitate de comitet în sensul Deciziei 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ([5]),

DECIDE:

Articolul 1

Comisia instituie prin prezenta un comitet de experți privind bolile rare, denumit în continuare „comitetul”.

Articolul 2

(1) Comitetul, acționând în interesul public, sprijină Comisia în formularea și punerea în aplicare a acțiunilor Comunității în domeniul bolilor rare și promovează schimburile de experiență, politici și practici relevante între statele membre și diversele părți implicate.

(2) Sarcinile Comitetului nu includ aspecte reglementate în Regulamentul (CE) nr. 141/2000 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 1999 privind produsele medicamentoase orfane ([6]) și aspecte care fac parte dintre sarcinile Comitetului pentru medicamente orfane (COMP), constituit în temeiul articolului 4 din regulamentul menționat și nici aspectele care fac parte dintre sarcinile Comitetului farmaceutic constituit prin Decizia 75/320/CEE a Consiliului ([7]).

(3) Pentru a atinge obiectivele prevăzute la alineatul (1), Comitetul:

(a) sprijină Comisia în monitorizarea, evaluarea și diseminarea rezultatelor acțiunilor întreprinse la nivel comunitar și național în domeniul bolilor rare;

(b) contribuie la punerea în aplicare a acțiunilor comunitare în domeniu, în special prin analizarea rezultatelor și prin propunerea de îmbunătățiri ale măsurilor luate;

([1]) COM(2007) 630 final, 23.10.2007.
([2]) JO L 301, 20.11.2007, p. 3.
([3]) COM(2008) 679 final, 11.11.2008.
([4]) JO C 151, 3.7.2009, p. 7.
([5]) JO L 184, 17.7.1999, p. 23.
([6]) JO L 18, 22.1.2000, p. 1.
([7]) JO L 147, 9.6.1975, p. 23.

(c) contribuie la pregătirea rapoartelor Comisiei privind punerea în aplicare a comunicării Comisiei și a recomandării Consiliului;

(d) emite avize, recomandări sau adresează rapoarte Comisiei, fie la cererea acesteia, fie din proprie inițiativă;

(e) sprijină Comisia în cadrul cooperării internaționale privind aspecte legate de bolile rare;

(f) sprijină Comisia la redactarea de orientări, recomandări și a oricăror alte acțiuni definite în comunicarea Comisiei și în recomandarea Consiliului;

(g) prezintă Comisiei un raport anual al activităților sale.

(4) Comitetul își adoptă regulamentul de procedură de comun acord cu Comisia.

Articolul 3

(1) Comitetul este format din 51 de membri și suplinitorii acestora, și anume:

(a) un reprezentant pentru fiecare stat membru din partea ministerelor sau agențiilor guvernamentale responsabile în domeniul bolilor rare; reprezentantul este numit de guvernul fiecărui stat membru;

(b) patru reprezentanți ai organizațiilor de pacienți;

(c) patru reprezentanți ai industriei farmaceutice;

(d) nouă reprezentanți ai proiectelor comunitare în curs și/sau anterioare din domeniul bolilor rare finanțate prin programe de acțiune comunitară în domeniul sănătății ([1]), inclusiv trei membri ai rețelelor europene de referință în materie de boli rare;

(e) șase reprezentanți ai proiectelor în curs și/sau anterioare din domeniul bolilor rare finanțate prin Programele-cadru comunitare pentru cercetare și dezvoltare tehnologică ([2]);

(f) un reprezentant al Centrului European de Prevenire și Control al Bolilor (ECDC), al cărui mandat, acordat în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 851/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 aprilie 2004 de creare a unui Centru European de prevenire și control al bolilor ([3]) include activități privind bolile infecțioase rare nou apărute.

La cererea guvernelor din statele în cauză, Comisia poate decide să extindă componența Comitetului cu un reprezentant al fiecărui stat AELS care este parte la Acordul privind Spațiul Economic European, din cadrul ministerului sau agenției guvernamentale responsabile cu bolile rare și desemnat de guvernul statului în cauză.

(2) Reprezentanți ai Comisiei, ai Agenției Europene pentru Medicamente (EMEA), precum și președintele sau vicepreședintele Comitetului pentru produse medicamentoase orfane (COMP) pot participa la reuniunile Comitetului.

(3) Reprezentanții organizațiilor internaționale și profesionale și ai altor asociații din domeniul bolilor rare care prezintă o cerere pe deplin motivată Comisiei pot primi statut de observator.

(4) Comisia numește membrii Comitetului corespunzători grupelor (b)-(e) de la alineatul (1) de pe o listă de candidați eligibili stabilită în urma publicării unei invitații pentru manifestarea interesului în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și pe site-ul internet al Comisiei. În invitația pentru manifestarea interesului se indică ce calificări sunt necesare și condițiile pentru a deveni membru al Comitetului. Toți membrii Comitetului se angajează să acționeze în interes public.

(5) Membrii Comitetului corespunzători grupelor (b)-(e) se angajează să acționeze în mod independent. Aceștia nu pot fi îndrumați de organismul din cadrul căruia provin atunci când își îndeplinesc sarcinile care le revin în calitate de membri ai Comitetului.

Articolul 4

Durata mandatului membrilor Comitetului este de trei ani; mandatul poate fi reînnoit. Aceștia rămân în funcție până la data la care sunt înlocuiți.

Mandatul unui membru încetează înainte de expirarea termenului de trei ani în caz de demisie, de încetare a apartenenței la organismul pe care îl reprezintă, de incapacitate permanentă de a participa la reuniuni, de incapacitate de a contribui efectiv la dezbaterile Comitetului, de nerespectare a condițiilor stabilite la articolul 287 din Tratatul de instituire a Comunității Europene sau în caz de neîndeplinire ulterioară a calificărilor și condițiilor prevăzute în invitația pentru manifestarea interesului. Mandatul unui membru poate, de asemenea, să înceteze în cazul în care organizația care l-a nominalizat cere înlocuirea sa.

Membrii al căror mandat încetează înainte de expirarea termenului de trei ani pot fi înlocuiți pentru perioada restantă a mandatului lor.

([1]) JO L 155, 22.6.1999, p. 1; JO L 271, 9.10.2002, p. 1; JO L 301, 20.11.2007, p. 3.
([2]) JO L 412, 30.12.2006, p. 1.
([3]) JO L 142, 30.4.2004, p. 1.

Articolul 5

(1) Comitetul alege un președinte și trei vicepreședinți cu un mandat de trei ani, din diferitele categorii de membri ai comitetului, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 10. Vicepreședinții țin locul președintelui în absența acestuia.

(2) Președintele și vicepreședinții împreună cu un reprezentant al Comisiei constituie Biroul Comitetului, care pregătește lucrările Comitetului.

(3) Secretariatul Comitetului este asigurat de Comisie. Procesele verbale ale reuniunilor Comitetului sunt întocmite de Comisie.

Articolul 6

Biroul Comitetului poate invita să participe la lucrările Comitetului, în calitate de expert extern, orice persoană având o competență specifică într-un subiect înscris pe ordinea de zi.

Experții externi participă la lucrări doar în problema care motivează prezența lor la acea ședință.

Articolul 7

(1) Comitetul poate înființa grupuri de lucru temporare. În special, aceste grupuri pot fi înființate în cazul în care sunt necesare lucrări de natură temporară sau ad-hoc, astfel cum ar fi pregătirea propunerilor pe o anumită temă științifică sau pregătirea răspunsurilor la întrebări specifice ridicate de Comitet în ceea ce privește domenii științifice specifice.

(2) Grupurile de lucru sunt compuse din experți externi selectați pe baza expertizei lor specifice.

(3) Comitetul adoptă un mandat pentru fiecare grup de lucru, indicând obiectivele, componența, frecvența reuniunilor și durata activității acestuia.

(4) Pentru elaborarea avizelor sale, Comitetul poate cere prezentarea unor rapoarte de către un raportor care poate fi unul dintre membrii săi sau un expert extern, conform regulamentului său de procedură.

(5) Unul sau mai mulți membri ai Comitetului pot fi nominalizați de Comitet pentru a participa în calitate de observatori la activitățile altor grupuri de experți ale Comisiei.

Articolul 8

Funcțiile exercitate de membri nu sunt remunerate; cheltuielile de călătorie și de ședere pentru reuniunile Comitetului și ale grupurilor de lucru create în conformitate cu articolul 7 sunt suportate de către Comisie prin aplicarea regulilor administrative în vigoare.

Măsurile luate în conformitate cu articolele 6 și 7, cu consecințe financiare pentru bugetul Comunităților Europene, sunt supuse în prealabil acordului Comisiei și sunt puse în aplicare conform Regulamentului financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene.

Articolul 9

Comitetul se reunește la sediul Comisiei la convocarea acesteia. Comitetul se reunește de cel puțin trei ori pe an.

Articolul 10

(1) Cvorumul necesar pentru adoptarea avizelor, rapoartelor sau a recomandărilor de către Comitet este îndeplinit atunci când două treimi din numărul total al membrilor Comitetului sunt prezenți.

(2) Atunci când este posibil, avizele științifice, rapoartele sau recomandările Comitetului se adoptă pe bază de consens. Dacă nu se poate ajunge la consens, avizul se adoptă cu o majoritate a membrilor Comitetului care sunt prezenți.

(3) În cazul în care solicită avizul sau o recomandare a Comitetului, Comisia poate stabili un termen limită în care ar trebui să fie emis avizul.

(4) Punctele de vedere exprimate de diferitele categorii reprezentate în Comitet se consemnează în procesul-verbal care se transmite Comisiei. În cazul în care avizul solicitat face obiectul unui acord unanim al Comitetului, Comitetul întocmește concluziile comune care se anexează la procesul-verbal.

(5) După aprobarea președintelui, proiectele de avize și de recomandări pot fi înaintate de secretariat Comitetului în vederea adoptării printr-o procedură în scris care va fi stabilită în regulamentul de procedură al Comitetului. Totuși, această procedură în scris ar trebui, în măsura în care este posibil, să fie restrânsă la măsurile urgente, care trebuie să fie luate între reuniunile planificate.

Articolul 11

Fără a aduce atingere articolului 287 din tratat, membrii Comitetului trebuie să respecte confidențialitatea informațiilor la care au avut acces în timpul lucrărilor Comitetului sau ale subgrupurilor sau grupurilor de lucru, atunci când Comisia le informează pe acestea din urmă că un aviz sau o problemă ridicată se referă la un subiect cu caracter confidențial.

În acest caz, la reuniuni asistă numai membrii Comitetului și reprezentanți ai Comisiei.

Articolul 12

Comitetul înlocuiește Grupul special (Task Force) al Uniunii Europene în materie de boli rare instituit pe baza Deciziei 2004/192/CE a Comisiei din 25 februarie 2004 de adoptare a planului de lucru pentru 2004 pentru punerea în aplicare a programului acțiunii comunitare în domeniul sănătății publice (2003-2008), inclusiv programul de lucru anual pentru subvenții ([1]).

Adoptată la Bruxelles, 30 noiembrie 2009.

Pentru Comisie
Androulla VASSILIOU
Membru al Comisiei

([1]) JO L 60, 27.2.2004, p. 58.

DECIZIA COMISIEI

din 30 noiembrie 2009

de modificare a Deciziei 2006/168/CE cu privire la stabilirea unei liste cu echipele de colectare și de producție de embrioni autorizate pentru importurile în Comunitate de embrioni bovini

[notificată cu numărul C(2009) 9320]

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2009/873/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Directiva 89/556/CEE a Consiliului din 25 septembrie 1989 de stabilire a condițiilor de sănătate animală care reglementează schimburile intracomunitare și importurile de embrioni de animale domestice din specia bovină provenind din țări terțe [1], în special articolul 7 alineatul (1) și articolul 9 alineatul (1) litera (b),

întrucât:

(1) Directiva 89/556/CEE stabilește condițiile de sănătate animală care reglementează schimburile intracomunitare și importul de embrioni proaspeți și congelați de animale domestice din specia bovină provenind din țări terțe.

(2) Decizia 2006/168/CE a Comisiei din 4 ianuarie 2006 de stabilire a condițiilor de sănătate animală și a certificării sanitar-veterinare privind importul în Comunitate de embrioni de animale din specia bovină [2] prevede că statele membre autorizează importurile de embrioni de animale domestice din specia bovină colectați sau produși într-o țară terță menționată în anexa I la decizia respectivă de echipe autorizate de colectare și de producție de embrioni care figurează în anexa la Decizia 92/452/CEE a Comisiei din 30 iulie 1992 privind stabilirea listei echipelor de recoltare de embrioni autorizate, în țările terțe, pentru exportul de embrioni de animale din specia bovină spre Comunitate [3].

(3) Decizia 2008/155/CE a Comisiei din 14 februarie 2008 de stabilire a unei liste de echipe de colectare și de producție de embrioni în țări terțe, autorizate pentru importurile în Comunitate de embrioni bovini [4] a abrogat și a înlocuit Decizia 92/452/CEE. Decizia 2008/155/CE prevede că statele membre pot importa embrioni din țările terțe numai dacă aceștia au fost colectați, prelucrați și depozitați de echipe de colectare și de producție de embrioni care figurează în anexa la decizia menționată anterior.

(4) Directiva 2008/73/CE a Consiliului din 15 iulie 2008 de simplificare a procedurilor de întocmire a listelor și publicare a informațiilor în domeniul veterinar și zootehnic și de modificare a Directivelor 64/432/CEE, 77/504/CEE, 88/407/CEE, 88/661/CEE, 89/361/CEE, 89/556/CEE, 90/426/CEE, 90/427/CEE, 90/428/CEE, 90/429/CEE, 90/539/CEE, 91/68/CEE, 91/496/CEE, 92/35/CEE, 92/65/CEE, 92/66/CEE, 92/119/CEE, 94/28/CE, 2000/75/CE, a Deciziei 2000/258/CE și a Directivelor 2001/89/CE, 2002/60/CE și 2005/94/CE [5] a modificat Directiva 89/556/CEE și a introdus o procedură simplificată de întocmire și publicare a listelor cu echipele de colectare și de producție de embrioni din țările terțe, autorizate pentru importul în Comunitate de embrioni bovini. Conform noii proceduri, care se aplică de la 1 ianuarie 2010, stabilirea listelor nu va mai fi de competența Comisiei. Lista cu echipele de colectare și de producție de embrioni autorizate de autoritățile competente din țările terțe în conformitate cu condițiile prevăzute în Directiva 89/556/CEE și care pot expedia embrioni în Comunitate va trebui să fie numai comunicată Comisiei, care o va pune la dispoziția publicului pentru informare.

(5) Ca o consecință a noii proceduri introduse de Directiva 2008/73/CE, Decizia 2008/155/CE se aplică până la 31 decembrie 2009.

(6) Prin urmare, Decizia 2006/168/CE ar trebui modificată în consecință.

(7) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală,

[1] JO L 302, 19.10.1989, p. 1.
[2] JO L 57, 28.2.2006, p. 19.
[3] JO L 250, 29.8.1992, p. 40.
[4] JO L 50, 23.2.2008, p. 51.
[5] JO L 219, 14.8.2008, p. 40.

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Articolul 1 din Decizia 2006/168/CE se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 1*

Condiții generale care reglementează importul de embrioni

Statele membre autorizează importul de embrioni de animale domestice din specia bovină (denumiți în continuare «embrioni») colectați sau produși într-o țară terță menționată în anexa I la prezenta decizie de către echipe de colectare sau de producție a embrionilor autorizate în conformitate cu articolul 8 din Directiva 89/556/CEE.”

Articolul 2

Prezenta decizie se aplică de la 1 ianuarie 2010.

Articolul 3

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 30 noiembrie 2009.

Pentru Comisie
Androulla VASSILIOU
Membru al Comisiei

DECIZIA COMISIEI

din 30 noiembrie 2009

de rectificare a Directivei 2003/23/CE de modificare a Directivei 91/414/CEE a Consiliului în vederea includerii substanțelor active imazamox, oxasulforon, etoxisulforon, formasulforon, oxadiargil și ciazofamid

[notificată cu numărul C(2009) 9349]

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2009/874/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Directiva 91/414/CEE a Consiliului din 15 iulie 1991 privind introducerea pe piață a produselor de uz fitosanitar [1], în special articolul 6 alineatul (1),

întrucât:

(1) Directiva 2003/23/CE a Comisiei [2] conține o eroare în ceea ce privește puritatea minimă a substanței active oxasulfuron. Eroarea respectivă trebuie corectată.

(2) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

În anexa la Directiva 2003/23/CE, în rândul privind substanța oxasulfuron, în coloana a patra (puritate), textul „960 g/kg” se înlocuiește cu textul „930 g/kg”.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 30 noiembrie 2009.

Pentru Comisie
Androulla VASSILIOU
Membru al Comisiei

[1] JO L 230, 19.8.1991, p. 1.
[2] JO L 81, 28.3.2003, p. 39.

DECIZIA COMISIEI

din 30 noiembrie 2009

de adoptare a deciziilor de import în Comunitate privind anumite produse chimice în temeiul Regulamentului (CE) nr. 689/2008 al Parlamentului European și al Consiliului

(2009/875/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 689/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iunie 2008 privind exportul și importul de produse chimice periculoase [1], în special articolul 12 alineatul (1) al doilea paragraf,

după consultarea comitetului instituit prin articolul 133 din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei [2],

întrucât:

(1) În temeiul Regulamentului (CE) nr. 689/2008, Comisia trebuie să decidă, în numele Comunității, dacă autorizează sau nu, pentru fiecare în parte, importul în Comunitate al produselor chimice supuse procedurii de consimțământ prealabil în cunoștință de cauză (PIC).

(2) Programul Organizației Națiunilor Unite pentru Mediu (UNEP) și Organizația pentru Alimentație și Agricultură (FAO) au fost desemnate pentru a asigura servicii de secretariat în vederea aplicării procedurii stabilite prin Convenția de la Rotterdam privind procedura de consimțământ prealabil în cunoștință de cauză aplicabilă anumitor produse chimice și pesticide periculoase care fac obiectul comerțului internațional, denumită în continuare „Convenția de la Rotterdam”, aprobată de Comunitate prin Decizia 2006/730/CE a Consiliului [3].

(3) Comisia, acționând în calitate de autoritate desemnată comună, trebuie să transmită deciziile de import privind produsele chimice supuse procedurii PIC Secretariatului Convenției de la Rotterdam, în numele Comunității și al statelor membre.

(4) Grupa de produse chimice formată din compușii tributilstaniului a fost adăugată la procedura PIC, ca pesticide, prin Decizia RC.4/5 a celei de-a patra reuniuni a Conferinței părților, pentru care Comisia a primit informații din partea Secretariatului Convenției de la Rotterdam sub forma unui document de orientare privind adoptarea de decizii. Compușii tributilstaniului se înscriu în domeniul de aplicare al Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 și fac parte din compușii organostanici a căror utilizare ca substanțe și constituenți în cadrul unor preparate care acționează ca biocide este sever restricționată.

(5) De asemenea, substanța activă oxid de di(tributilstaniu) se înscrie în domeniul de aplicare al Directivei 98/8/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 1998 privind comercializarea produselor biodestructive [4]. Oxidul de di(tributistaniu) face parte din grupul compușilor tributilstaniului și era utilizat ca produs de conservare a lemnului până în momentul în care și această ultimă utilizare a fost interzisă prin Regulamentul (CE) nr. 1048/2005 al Comisiei din 13 iunie 2005 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2032/2003 privind a doua etapă a programului de lucru de 10 ani prevăzut la articolul 16 alineatul (2) din Directiva 98/8/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind introducerea pe piață a produselor biocide [5].

(6) În consecință, trebuie să se ia o decizie definitivă privind importul de compuși ai tributilstaniului,

DECIDE:

Articolul unic

Se adoptă decizia definitivă privind importul de compuși ai tributilstaniului, astfel cum este stabilită în formularul de răspuns privind importul din anexă.

Adoptată la Bruxelles, 30 noiembrie 2009.

Pentru Comisie

Stavros DIMAS

Membru al Comisiei

---

[1] JO L 204, 31.7.2008, p. 1.
[2] JO L 396, 30.12.2006, p. 1.
[3] JO L 299, 28.10.2006, p. 23.
[4] JO L 123, 24.4.1998, p. 1.
[5] JO L 178, 9.7.2005, p. 1.

ANEXĂ

FORMULAR DE RĂSPUNS PRIVIND IMPORTUL

Țara	Comunitatea Europeană (State membre: Austria, Belgia, Bulgaria, Republica Cehă, Cipru, Danemarca, Estonia, Finlanda, Franța, Germania, Grecia, Irlanda, Italia, Letonia, Lituania, Luxemburg, Malta, Polonia, Portugalia, România, Slovacia, Slovenia, Spania, Suedia, Țările de Jos, Regatul Unit și Ungaria)

SECȚIUNEA 1 SUBSTANȚA CHIMICĂ

1.1	**Denumire comună**	Compuși ai tributilstaniului (TBS) ([1]), incluzând: oxid de tributilstaniu; benzoat de tributilstaniu; clorură de tributilstaniu; fluorură de tributilstaniu; linoleat de tributilstaniu; metacrilat de tributilstaniu; naftenat de tributilstaniu.
1.2	**Numărul CAS**	Oxid de tributilstaniu: 56-35-9 Benzoat de tributilstaniu: 4342-36-3 Clorură de tributilstaniu: 1461-22-9 Fluorură de tributilstaniu: 1983-10-4 Linoleat de tributilstaniu: 24124-25-2 Metacrilat de tributilstaniu: 2155-70-6 Naftenat de tributilstaniu: 85409-17-2
1.3	**Categorie**	☒ Pesticid ☐ Produs industrial ☐ Preparat pesticid cu risc deosebit

SECȚIUNEA 2 PRECIZĂRI PRIVIND RĂSPUNSUL ANTERIOR, DACĂ ESTE CAZUL

2.1 ☒ Acesta este primul răspuns privind importul substanței menționate în țară.

2.2 ☐ Acesta reprezintă modificarea unui răspuns anterior.

Data emiterii răspunsului anterior: .....

SECȚIUNEA 3 RĂSPUNS REFERITOR LA IMPORTUL VIITOR

☒ Decizie definitivă (a se completa secțiunea 4 de mai jos) SAU ☐ Răspuns provizoriu (a se completa secțiunea 5 de mai jos)

SECȚIUNEA 4 DECIZIE DEFINITIVĂ, ÎN CONFORMITATE CU MĂSURILE LEGISLATIVE SAU ADMINISTRATIVE NAȚIONALE

4.1 ☒ Nu se aprobă importul

Se interzice simultan importul substanței indiferent de sursă? ☒ Da ☐ Nu

Se interzice simultan producția la nivel intern a substanței pentru uz la nivel intern? ☒ Da ☐ Nu

([1]) „TBS” se folosește în prezentul document pentru a desemna toți derivații (sau compușii) tributilstaniului, întrucât forma activă este aceeași pentru toți compușii.

4.2 ☐ Se aprobă importul

4.3 ☐ Se aprobă importul numai în condiții specificate

Condițiile pentru import sunt:

Condițiile pentru importul substanței sunt aceleași pentru toate sursele de import? ☐ Da ☐ Nu

Condițiile pentru producția la nivel intern a substanței pentru uz la nivel intern sunt identice cu cele pentru importuri? ☐ Da ☐ Nu

4.4 Măsura legislativă sau administrativă națională care stă la baza deciziei definitive

Descrierea măsurii legislative sau administrative naționale

Este interzisă introducerea pe piață sau utilizarea de produse de protecție a plantelor care conțin compuși de tributilstaniu, deoarece aceste substanțe active nu sunt incluse în anexa I la Directiva 91/414/CEE a Consiliului din 15 iulie 1991 privind introducerea pe piață a produselor de uz fitosanitar (JO L 230, 19.8.1991, p. 1) și în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2076/2002 al Comisiei din 20 noiembrie 2002 de prelungire a perioadei menționate la articolul 8 alineatul (2) din Directiva 91/414/CEE a Consiliului și privind neincluderea anumitor substanțe active în anexa I la respectiva directivă, precum și retragerea autorizațiilor pentru produsele fitosanitare care conțin aceste substanțe (JO L 319, 23.11.2002, p. 3).

Este interzisă introducerea pe piață sau utilizarea de produse biocide care conțin compuși de tributilstaniu, deoarece aceste substanțe active nu sunt incluse în anexa I la Directiva 98/8/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 1998 privind comercializarea produselor biodestructive (JO L 123, 24.4.1998, p. 1) și în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1451/2007 al Comisiei din 4 decembrie 2007 privind a doua etapă a programului de lucru de 10 ani prevăzut la articolul 16 alineatul (2) din Directiva 98/8/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind introducerea pe piață a produselor biocide (JO L 325, 11.12.2007, p. 3).

De asemenea, este interzisă introducerea pe piață sau utilizarea tuturor compușilor organostanici pentru tratarea apelor industriale în conformitate cu punctul 20 din anexa XVII la Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO L 396, 30.12.2006, p. 1).

SECȚIUNEA 5 RĂSPUNS PROVIZORIU

5.1 ☐ Nu se aprobă importul

Se interzice simultan importul substanței indiferent de sursă? ☐ Da ☐ Nu

Se interzice simultan producția la nivel intern a substanței pentru uz la nivel intern? ☐ Da ☐ Nu

5.2 ☐ Se aprobă importul

5.3 ☐ Se aprobă importul numai în condiții specificate

Condițiile pentru import sunt:

Condițiile pentru importul substanței sunt aceleași pentru toate sursele de import? ☐ Da ☐ Nu

Condițiile pentru producția la nivel intern a substanței pentru uz la nivel intern sunt identice cu cele pentru importuri? ☐ Da ☐ Nu

5.4 Se indică dacă se are în vedere adoptarea unei decizii definitive

Se are în vedere o decizie definitivă? ☐ Da ☐ Nu

5.5 Informațiile sau asistența necesare în vederea unei decizii definitive

Se solicită Secretariatului următoarele informații suplimentare:

Se solicită țării care a notificat măsura normativă definitivă următoarele informații suplimentare:

Se solicită Secretariatului următorul tip de asistență la evaluarea substanței:

SECȚIUNEA 6 INFORMAȚII SUPLIMENTARE PERTINENTE, CARE POT CUPRINDE:

Substanța este înregistrată în țară în prezent? ☐ Da ☐ Nu

Substanța se produce în țară? ☐ Da ☐ Nu

În caz de răspuns afirmativ la una dintre întrebările anterioare:

Substanța este destinată uzului la nivel intern? ☐ Da ☐ Nu

Substanța este destinată exportului? ☐ Da ☐ Nu

Alte observații

În conformitate cu Directiva 67/548/CEE a Consiliului, compușii de tributilstaniu sunt clasificați ca:

T (toxic): R25 – toxic în caz de ingerare; R48/23/25 – toxic, pericol de efecte dăunătoare grave asupra sănătății cauzate de expunerea prelungită prin inhalare și în caz de ingerare;

N (periculos pentru mediul înconjurător): R50/53 – foarte toxic pentru organismele acvatice, poate cauza efecte adverse pe termen lung asupra mediului acvatic;

Xn (nociv): R21 – nociv în contact cu pielea;

Xi (iritant): R36/38 – iritant pentru ochi și piele.

SECȚIUNEA 7	AUTORITATEA NAȚIONALĂ DESEMNATĂ
Instituție	Comisia Europeană, Direcția Generală Mediu
Adresa	BU 9 6/167, 1049 Bruxelles, Belgia
Numele persoanei responsabile	Domnul Paul Speight
Funcția persoanei responsabile	Șef de unitate adjunct
Telefon	+32 22964135
Fax	+32 22967616
Adresă de e-mail	Paul.Speight@ec.europa.eu

Data, semnătura autorității naționale desemnate și ștampila oficială: .....

FORMULARUL COMPLETAT SE RETURNEAZĂ LA URMĂTOAREA ADRESĂ:

Secretariat for the Rotterdam Convention
Food and Agriculture Organisation
of the United Nations (FAO)
Viale delle Terme di Caracalla
00100 Rome, Italy
Tel: + 39 0657053441
Fax: + 39 0657056347

E-mail: pic@pic.int

SAU

Secretariat for the Rotterdam Convention
United Nations Environment
Programme (UNEP)
11-13, Chemin des Anémones
1219 Châtelaine, Geneva, Switzerland
Tel: + 41 229178177
Fax: + 41 229178082

E-mail: pic@pic.int

DECIZIA COMISIEI

din 30 noiembrie 2009

de adoptare a măsurilor tehnice de punere în aplicare pentru introducerea datelor și corelarea cererilor, pentru accesarea datelor, pentru modificarea, ștergerea și ștergerea anticipată a datelor, precum și pentru ținerea și accesarea evidențelor referitoare la operațiuni de prelucrare a datelor în Sistemul de Informații privind Vizele

[notificată cu numărul C(2009) 9402]

(Numai textele în limbile bulgară, cehă, estonă, finlandeză, franceză, germană, greacă, italiană, letonă, lituaniană, malteză, maghiară, olandeză, polonă, portugheză, română, slovacă, slovenă, spaniolă și suedeză sunt autentice)

(2009/876/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 767/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 privind Sistemul de Informații privind vizele (VIS) și schimbul de date între statele membre cu privire la vizele de scurtă ședere (Regulamentul VIS) [1], în special articolul 45 alineatul (2) literele (a)-(d),

întrucât:

(1) Decizia 2004/512/CE a Consiliului din 8 iunie 2004 de instituire a Sistemului de Informații privind Vizele (VIS) [2] a creat VIS ca un sistem de schimb de date privind vizele între statele membre și a mandatat Comisia pentru dezvoltarea acestuia.

(2) Regulamentul (CE) nr. 767/2008 definește obiectivul, funcționalitățile și responsabilitățile VIS și stabilește condițiile și procedurile pentru schimbul de date privind vizele între statele membre, în scopul facilitării examinării cererilor de viză și a deciziilor aferente.

(3) Articolul 45 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 767/2008 prevede că măsurile necesare aplicării tehnice a VIS central, a interfețelor naționale și a infrastructurii de comunicații între VIS central și interfețele naționale se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 49 alineatul (2).

(4) Decizia 2009/377/CE a Comisiei [3] stabilește măsurile de punere în aplicare a mecanismului de consultare și a altor proceduri menționate la articolul 16 din Regulamentul (CE) nr. 767/2008. Decizia 2009/756/CE a Comisiei [4] stabilește specificațiile privind rezoluția și utilizarea amprentelor digitale pentru identificarea și verificarea biometrică în cadrul VIS.

(5) În temeiul articolului 45 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 767/2008, ar trebui să se adopte măsurile necesare aplicării tehnice a VIS, în ceea ce privește procedurile pentru introducerea datelor și corelarea cererilor, pentru accesarea datelor, pentru modificarea, ștergerea și ștergerea anticipată a datelor, precum și pentru ținerea și accesarea evidențelor referitoare la operațiuni de prelucrare a datelor.

(6) Ar trebui să se adopte un concept tehnic de proprietate pentru a se asigura că datele din VIS pot fi gestionate doar de către autoritățile responsabile în domeniul vizelor ale statelor membre care sunt însărcinate cu introducerea datelor în VIS.

(7) Măsurile stabilite prin prezenta decizie pentru aplicarea tehnică a VIS ar trebui să fie completate de specificații tehnice detaliate și de documentul de control al interfeței VIS.

(8) În conformitate cu articolul 2 din Protocolul privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene, Danemarca nu a participat la adoptarea Regulamentului (CE) nr. 767/2008, care nu este obligatoriu pentru aceasta și nu i se aplică. Cu toate acestea, având în vedere faptul că Regulamentul (CE) nr. 767/2008 se bazează pe acquis-ul Schengen, în temeiul dispozițiilor titlului IV din partea a treia a Tratatului de instituire a Comunității Europene, Danemarca a notificat, prin scrisoarea din 13 octombrie 2008, transpunerea acquis-ului respectiv în dreptul intern, în conformitate cu articolul 5 din protocolul în cauză. Prin urmare, Danemarca este obligată, în temeiul dreptului internațional, să pună în aplicare prezenta decizie.

(9) În conformitate cu Decizia 2000/365/CE a Consiliului din 29 mai 2000 privind solicitarea Regatului Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen [5], Regatul Unit nu a luat parte la adoptarea Regulamentului (CE) nr. 767/2008, care nu este obligatoriu pentru acesta și nu i se aplică, deoarece constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen. Prin urmare, prezenta decizie nu se adresează Regatului Unit.

[1] JO L 218, 13.8.2008, p. 60.
[2] JO L 213, 15.6.2004, p. 5.
[3] JO L 117, 12.5.2009, p. 3.
[4] JO L 270, 15.10.2009, p. 14.
[5] JO L 131, 1.6.2000, p. 43.

(10) În conformitate cu Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen [1], Irlanda nu a luat parte la adoptarea Regulamentului (CE) nr. 767/2008, care nu este obligatoriu pentru aceasta și nu i se aplică, deoarece constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen. Prin urmare, prezenta decizie nu se adresează Irlandei.

(11) Prezenta decizie reprezintă un act întemeiat pe acquis-ul Schengen sau care are legătură în alt mod cu acesta în sensul articolului 3 alineatul (2) din Actul de aderare din 2003 și al articolului 4 alineatul (2) din Actul de aderare din 2005.

(12) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezenta decizie constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Acordului încheiat de Consiliul Uniunii Europene, Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind asocierea acestora din urmă la implementarea, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen [2], care intră sub incidența domeniului menționat la articolul 1 punctul B din Decizia 1999/437/CE a Consiliului din 17 mai 1999 privind anumite modalități de aplicare a Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state în vederea punerii în aplicare, a asigurării respectării și dezvoltării acquis-ului Schengen [3].

(13) În ceea ce privește Elveția, prezenta decizie constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Acordului încheiat între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, care intră sub incidența domeniului menționat la articolul 1 punctul B din Decizia 1999/437/CE, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2008/146/CE a Consiliului [4] privind încheierea acordului respectiv în numele Comunității Europene.

(14) În ceea ce privește Liechtenstein, prezenta decizie constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Protocolului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein cu privire la aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în practică, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, care intră sub incidența domeniului menționat la articolul 1 punctul B din Decizia 1999/437/CE, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2008/261/CE a Consiliului [5] privind semnarea, în numele Comunităților Europene, și aplicarea provizorie a anumitor dispoziții ale protocolului respectiv.

(15) Măsurile prevăzute de prezenta decizie sunt conforme cu avizul comitetului înființat în temeiul articolului 51 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1987/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind instituirea, funcționarea și utilizarea Sistemului de Informații Schengen din a doua generație (SIS II) [6],

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

În anexă se stabilesc măsurile necesare aplicării tehnice a VIS, în ceea ce privește procedurile pentru introducerea datelor solicitanților de viză și corelarea cererilor, în conformitate cu articolul 8 din Regulamentul VIS, pentru accesarea datelor, în conformitate cu articolul 15 și articolele 17-22 din Regulamentul VIS, pentru modificarea, ștergerea și ștergerea anticipată a datelor, în conformitate cu articolele 23-25 din Regulamentul VIS, precum și pentru ținerea și accesarea evidențelor referitoare la date, în conformitate cu articolul 34 din Regulamentul VIS.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează Regatului Belgiei, Republicii Bulgaria, Republicii Cehe, Republicii Federale Germania, Republicii Estonia, Republicii Elene, Regatului Spaniei, Republicii Franceze, Republicii Italiene, Republicii Cipru, Republicii Letonia, Republicii Lituania, Marelui Ducat al Luxemburgului, Republicii Ungare, Republicii Malta, Regatului Țărilor de Jos, Republicii Austria, Republicii Polone, Republicii Portugheze, României, Republicii Slovenia, Republicii Slovace, Republicii Finlanda și Regatului Suediei.

Adoptată la Bruxelles, 30 noiembrie 2009.

Pentru Comisie
Jacques BARROT
Vicepreședinte

[1] JO L 64, 7.3.2002, p. 20.
[2] JO L 176, 10.7.1999, p. 36.
[3] JO L 176, 10.7.1999, p. 31.
[4] JO L 53, 27.2.2008, p. 1.
[5] JO L 83, 26.3.2008, p. 3.
[6] JO L 381, 28.12.2006, p. 4.

ANEXĂ

1. **CONCEPTUL TEHNIC DE PROPRIETATE**

În relația dintre statul membru care răspunde de introducerea datelor în VIS și datele respective se aplică un concept tehnic de proprietate.

Proprietatea se atribuie prin stabilirea unei legături între identificarea statului membru responsabil și datele introduse în dosarul de cerere de viză.

Proprietatea asupra unei cereri de viză și a deciziilor aferente luate de autoritățile responsabile în domeniul vizelor se înregistrează în VIS la crearea dosarului de cerere sau la introducerea deciziei conexe în VIS și nu poate fi modificată ulterior.

2. **INTRODUCEREA DATELOR ȘI CORELAREA CERERILOR**

2.1. **Introducerea datelor la depunerea cererii**

În cazurile în care cererea se depune la o autoritate a unui stat membru care reprezintă un alt stat membru, introducerea datelor în VIS și comunicările ulterioare privind dosarul de cerere respectiv menționează identificarea statului membru reprezentat, care se păstrează ca atribut de „utilizator reprezentat". Identificarea se preia din același tabel de coduri utilizat pentru statul membru care introduce datele în VIS.

Toate dosarele de cerere conexate în temeiul articolului 8 alineatul (4) din Regulamentul VIS se află în proprietatea aceluiași stat membru.

În cazul în care un stat membru copiază amprente digitale dintr-un dosar de cerere înregistrat în VIS, acesta devine titularul noului dosar de cerere în care sunt copiate amprentele digitale.

2.2. **Introducerea datelor după depunerea cererii**

În cazurile în care deciziile de a elibera o viză, de a suspenda examinarea cererii, de a refuza, de a anula sau de a retrage o viză, de a reduce sau de a prelungi durata de valabilitate a unei vize, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul VIS, sunt luate de un stat membru care reprezintă un alt stat membru, comunicarea pentru introducerea datelor în VIS menționează identificarea statului membru reprezentat, preluată din același tabel de coduri utilizat pentru statul membru care introduce datele în VIS.

Deciziile de a elibera o viză, de a prelungi sau de a reduce durata de valabilitate a unei vize cu un autocolant de viză nou se introduc în VIS, împreună cu datele autocolantului de viză, și se atribuie aceluiași titular.

Numărul autocolantului de viză introdus în VIS în temeiul articolului 10 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul VIS este, în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 856/2008 al Consiliului [1], o combinație între numărul național de 9 cifre al autocolantului de viză și codul de 3 litere prin care se identifică statul membru emitent [2] și include eventualele zerouri care precedă cele nouă cifre ale numărului național al autocolantului de viză.

2.3. **Corelarea cererilor**

2.3.1. *Corelarea cererilor în cazul în care s-a înregistrat o cerere anterioară*

Numai statul membru care este titularul unui dosar de cerere este autorizat să îl coreleze cu alt(e) dosar(e) de cerere ale aceluiași solicitant sau, în scopul rectificării, să șteargă corelarea, în conformitate cu articolul 8 alineatul (3) din Regulamentul VIS.

Amprentele digitale ale unui solicitant se pot copia, în termen de 59 de luni, numai din dosarele conexate ale acestuia. În cazul în care datele dactiloscopice dintr-o cerere sunt copiate dintr-un dosar de cerere anterior, care datează de mai puțin de 59 de luni, corelarea între dosarele de cerere nu se șterge.

2.3.2. *Corelarea cererilor depuse de persoane care călătoresc împreună*

Pentru a corela dosarele de cerere ale persoanelor care călătoresc împreună, în conformitate cu articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul VIS, numerele cererilor se transmit către VIS, împreună cu valoarea corespunzătoare a tipului de grup, respectiv „familie" sau „călători". Crearea unui grup sau, în scopul rectificării, ștergerea corelării între membrii grupului nu se poate efectua decât de statul membru care este titularul dosarului (dosarelor) de cerere al(e) solicitanților care formează grupul.

[1] JO L 235, 2.9.2008, p. 1.
[2] Excepție pentru Germania: codul de țară pentru Germania este „D".

2.4. **Proceduri în cazul în care nu se solicită furnizarea anumitor date, din considerente de natură juridică sau pentru că ar fi faptic imposibil**

În conformitate cu articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul VIS, mențiunea „nu este cazul" se introduce manual în câmpurile de text sau, dacă este posibil, prin selectarea valorii dintr-un tabel de coduri. În cazul în care câmpurile de date sunt formate din mai multe elemente, mențiunea de mai sus se utilizează pentru fiecare dintre acestea.

În cazul în care amprentele digitale nu sunt obligatorii sau nu pot fi furnizate, în conformitate cu articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul VIS, se introduc două câmpuri logice în VIS:

— „AmprenteleDigitaleNuSuntObligatorii" („fingerprintsNotRequired");

— „NuEsteCazulUnorAmprenteDigitale" („fingerprintsNotApplicable").

Aceste câmpuri se stabilesc în conformitate cu tabelul de mai jos, care indică trei situații posibile:

— amprentele digitale trebuie furnizate în mod obligatoriu;

— amprentele digitale nu trebuie furnizate în mod obligatoriu, din considerente de natură juridică;

— amprentele digitale nu pot fi furnizate, pentru că ar fi faptic imposibil.

Câmp în VIS	Amprentele digitale trebuie furnizate în mod obligatoriu	Amprentele digitale nu trebuie furnizate în mod obligatoriu, din considerente de natură juridică	Amprentele digitale nu pot fi furnizate, pentru că ar fi faptic imposibil
„AmprenteleDigitaleNu SuntObligatorii" (fingerprintsNotRequired)	FALS	ADEVĂRAT	FALS
„NuEsteCazulUnorAmprente Digitale" („fingerprintsNotApplicable")	FALS	ADEVĂRAT	FALS

În plus, câmpul de text liber „MotivulPentruCareNuEsteCazulUnorAmprente" („ReasonForFingerprintNotApplicable") trebuie să conțină motivul real.

În cazul în care un stat membru transmite numai datele menționate la articolul 5 alineatul (1) literele (a) și (b) din Regulamentul VIS, în temeiul articolului 48 alineatul (3), lipsa datelor precizate la articolul 5 alineatul (1) litera (c) se va indica prin introducerea observației „nu este cazul", completată de o trimitere la articolul 48 alineatul (3) din Regulamentul VIS în câmpul de text liber, care indică faptul că datele nu trebuie furnizate în mod obligatoriu din considerente de ordin juridic. În câmpurile corespunzătoare se introduc mențiunile „AmprenteleDigitaleNuSuntObligatorii" („FingerprintsNotRequired") ADEVĂRAT și „NuEsteCazulUnorAmprenteDigitale" („FingerprintsNotApplicable") ADEVĂRAT.

3. **ACCESAREA DATELOR**

Data unei cereri de azil se utilizează în conexiune cu recuperările și căutările de date efectuate în scopurile menționate la articolul 21 alineatul (2) din Regulamentul VIS. În plus, recuperarea cererilor, care au fost corelate în conformitate cu articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul VIS, este posibilă numai pentru grupurile de tip familie (soț/soție și/sau copii) menționate în secțiunea 2.3.2.

4. **MODIFICAREA, ȘTERGEREA ȘI ȘTERGEREA ANTICIPATĂ A DATELOR ÎN TEMEIUL ARTICOLULUI 24 DIN REGULAMENTUL VIS**

Următoarele date înregistrate în VIS nu pot fi modificate:

— numărul cererii;

— numărul autocolantului de viză;

— tipul deciziei;

— statul membru reprezentat (dacă este cazul);

— statul membru care răspunde de introducerea datelor în VIS.

În cazul în care datele menționate anterior trebuie să fie rectificate, dosarul de cerere sau datele referitoare la deciziile luate de către autoritățile responsabile în domeniul vizelor se șterg(e) și se creează un nou dosar. Numai statul membru care este titularul datelor conținute de dosarul de cerere este autorizat să le șteargă.

5. ȚINEREA ȘI ACCESAREA EVIDENȚELOR REFERITOARE LA OPERAȚIUNI DE PRELUCRARE A DATELOR

5.1. Ținerea evidențelor referitoare la operațiuni de prelucrare a datelor

Fiecare operațiune de prelucrare a datelor efectuată în VIS se înregistrează ca o intrare cu câmpul „TipulAcțiunii” („TypeOfAction”), care precizează în ce scop s-a operat accesul, în conformitate cu articolul 34 alineatul (1) din Regulamentul VIS.

Intrarea se înregistrează cu marca temporară a orei de primire. Ulterior, această marcă temporară se utilizează pentru identificarea intrărilor înregistrate care trebuie șterse.

În cazul tuturor operațiunilor de prelucrare a datelor, identitatea autorității care a introdus sau a recuperat datele se păstrează în intrarea înregistrată. Utilizatorul și VIS central se menționează în intrarea înregistrată fie ca expeditor, fie ca destinatar.

Singurele date operaționale care se regăsesc în intrarea înregistrată sunt autoritatea care a introdus sau a recuperat datele și numărul cererii de viză. Tipul de date transmise sau utilizate pentru interogare, menționate la articolul 34 alineatul (1) din Regulamentul VIS, se păstrează.

Atunci când VIS găsește evidențe menționate la articolul 34 alineatul (2) din Regulamentul VIS, în cazul cărora câmpul TipulAcțiunii („TypeOfAction”) indică fie „Ștergerea cererii” („Delete Application”), fie „Ștergere automată” („Automatic Deletion”), acesta calculează dacă a trecut un an de la expirarea duratei de păstrare menționate la articolul 23 alineatul (1) din Regulamentul VIS și, ulterior, le șterge. Toate evidențele referitoare la operațiuni de prelucrare a datelor care au același număr de cerere sunt șterse simultan, în cazul în care nu sunt necesare pentru controlul protecției datelor, în conformitate cu articolul 34 alineatul (2) din Regulamentul VIS.

Evidențele referitoare la operațiuni de prelucrare a datelor nu se modifică și nu se șterg decât la un an de la expirarea duratei de păstrare prevăzute la articolul 23 alineatul (1) din Regulamentul VIS.

5.2. Accesarea evidențelor referitoare la operațiuni de prelucrare a datelor

Accesul la evidențele (înregistrările) gestionate de autoritatea de administrare, în conformitate cu articolul 34 alineatul (1) din Regulamentul VIS, este restricționat la administratorii VIS autorizați în mod corespunzător și la Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor. Prezenta dispoziție se aplică, *mutatis mutandis*, evidențelor referitoare la accesul la evidențe.

III

(Acte adoptate în temeiul Tratatului UE)

ACTE ADOPTATE ÎN TEMEIUL TITLULUI V DIN TRATATUL UE

DECIZIA 2009/877/PESC A CONSILIULUI

din 23 octombrie 2009

privind semnarea și aplicarea provizorie a schimbului de scrisori între Uniunea Europeană și Republica Seychelles privind condițiile și modalitățile transferului persoanelor suspectate de comiterea de acte de piraterie și de jaf armat de la EUNAVFOR către Republica Seychelles, precum și privind tratamentul acestora ulterior unui astfel de transfer

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 24,

având în vedere recomandarea Președinției,

întrucât:

(1) La 2 iunie 2008, Consiliul de Securitate al Organizației Națiunilor Unite (CSONU) a adoptat Rezoluția 1816 (2008) care solicită tuturor statelor să coopereze în vederea determinării jurisdicției, precum și a cercetării și urmăririi penale a persoanelor cărora le revine răspunderea pentru săvârșirea unor acte de piraterie și de jaf armat în largul coastelor Somaliei. Dispozițiile respective se regăsesc, de asemenea, în Rezoluția 1846 (2008) a CSONU, adoptată la 2 decembrie 2008.

(2) La 10 noiembrie 2008, Consiliul a adoptat Acțiunea comună 2008/851/PESC privind operația militară a Uniunii Europene în vederea unei contribuții la descurajarea, prevenirea și reprimarea actelor de piraterie și de jaf armat din largul coastelor Somaliei [1] (operația „Atalanta").

(3) Articolul 12 din Acțiunea comună 2008/851/PESC prevede că persoanele care au săvârșit sau sunt suspectate de a fi săvârșit acte de piraterie sau de jaf armat în apele teritoriale ale Somaliei, arestate și reținute în vederea urmăririi penale, precum și bunurile care au servit la săvârșirea acestor acte pot fi transferate unui stat terț care dorește să își exercite competențele jurisdicționale asupra persoanelor sau bunurilor menționate, cu condiția să fi fost stabilite cu respectivul stat terț condițiile acestui transfer într-un mod conform cu dreptul internațional aplicabil, în special cu dreptul internațional al drepturilor omului, în vederea garantării în special a faptului că nicio persoană nu va fi supusă pedepsei cu moartea, torturii sau oricărui alt tratament inuman, degradant sau care denotă cruzime.

(4) În conformitate cu articolul 24 din tratat, Președinția, asistată de Secretarul General/Înaltul Reprezentant (SG/ÎR), a negociat un schimb de scrisori între Uniunea Europeană și Guvernul Seychelles privind condițiile și modalitățile transferului persoanelor suspectate de piraterie și de jaf armat de la EUNAVFOR către Republica Seychelles, precum și privind tratamentul acestora ulterior unui astfel de transfer.

(5) Schimbul de scrisori ar trebui semnat și aplicat cu titlu provizoriu, sub rezerva încheierii sale la o dată ulterioară,

DECIDE:

Articolul 1

Semnarea schimbului de scrisori între Uniunea Europeană și Republica Seychelles privind condițiile și modalitățile transferului persoanelor suspectate de comiterea de acte de piraterie și de jaf armat de la EUNAVFOR către Republica Seychelles, precum și privind tratamentul acestora ulterior unui astfel de transfer se aprobă în numele Uniunii Europene, sub rezerva încheierii acordului menționat.

Textul schimbului de scrisori se atașează la prezenta decizie.

Articolul 2

Președintele Consiliului este autorizat să desemneze persoana (persoanele) împuternicită (împuternicite) să semneze respectiva scrisoare în numele Uniunii Europene, sub rezerva încheierii schimbului de scrisori.

Articolul 3

Schimbul de scrisori se aplică cu titlu provizoriu de la data semnării, până la intrarea sa în vigoare.

[1] JO L 301, 12.11.2008, p. 33.

Articolul 4

Prezenta decizie produce efecte de la data adoptării.

Articolul 5

Prezenta decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Luxemburg, 23 octombrie 2009.

Pentru Consiliu
Președintele
T. BILLSTRÖM

TRADUCERE

Schimbul de scrisori între Uniunea Europeană și Republica Seychelles privind condițiile și modalitățile transferului persoanelor suspectate de comiterea de acte de piraterie și de jaf armat de la EUNAVFOR către Republica Seychelles, precum și privind tratamentul acestora ulterior unui astfel de transfer

A. *Scrisoare din partea Republicii Seychelles*

Excelență,

Se face trimitere la reuniunile de lucru desfășurate în Seychelles, în perioada 18-19 august 2009, în cadrul cărora reprezentanții UE, membrii Comitetului la nivel înalt pentru Seychelles și ai altor instituții competente au purtat dezbateri cu privire la acordurile UE privind pirateria și jaful armat, precum și la scrisoarea noastră ulterioară din 21 august 2009.

În cadrul reuniunii de lucru a fost expusă preocuparea diferitelor instituții competente cu privire la transferul persoanelor suspectate de comiterea de acte de piraterie și de jaf armat. Documentul „*Orientări privind transferul persoanelor suspectate de comiterea de acte de piraterie și de jaf armat și al bunurilor confiscate către Seychelles*" pregătit de procurorul general al Republicii Seychelles, care urmărește să asigure că transferul persoanelor suspectate de săvârșirea de acte de piraterie și de jaf armat are loc în conformitate cu dreptul din Seychelles, a fost aprobat în principiu. De asemenea, s-a convenit asupra posibilității de a ajunge la un acord cu privire la modalitățile de punere în aplicare (care aduc precizări cu privire la articolul 10 din acordul propus privind transferul) după finalizarea acordului privind transferul și asupra pregătirii unor orientări comune privind predarea persoanelor suspectate de comiterea de acte piraterie și de jaf armat și a bunurilor confiscate. Mai mult, s-a convenit că Republicii Seychelles îi va fi furnizată toată asistența necesară pentru reținerea, întreținerea, cercetarea, urmărirea penală și repatrierea persoanelor suspectate de comiterea de acte de piraterie și de jaf armat.

În urma reuniunii de lucru și a scrisorii noastre, au avut loc discuții mai aprofundate în cadrul Comitetului la nivel înalt privind transferul persoanelor suspectate de comiterea de acte de piraterie și de jaf armat pe teritoriul Republicii Seychelles.

Guvernul Republicii Seychelles ar dori să profite de această ocazie pentru a asigura încă o dată UE de angajamentul său de a coopera în cea mai mare măsură cu putință, ținând seama de capacitățile sale disponibile în materie de resurse și infrastructură, la reprimarea actelor de piraterie și de a accepta transferul persoanelor suspectate de comiterea de acte de piraterie și de jaf armat capturate.

În același timp, Guvernul Republicii Seychelles ar dori să își exprime dorința ca SOFA UE să fie semnat pe măsură ce continuă discuțiile pe marginea acordului propus privind transferul.

Având în vedere negocierile aflate în desfășurare și până la încheierea unui acord între UE și Guvernul Republicii Seychelles privind transferul persoanelor care au săvârșit acte de piraterie și de jaf armat pe teritoriul său, acceptabil pentru ambele părți, Guvernul Republicii Seychelles poate autoriza EUNAVFOR să transfere persoanele suspectate de săvârșirea de acte de piraterie și de jaf armat capturate în cursul operațiilor sale în zona economică exclusivă, în apele teritoriale, în apele arhipelagice și în apele interioare ale Republicii Seychelles. Această autorizație include protecția navelor care arborează pavilionul Republicii Seychelles și a cetățenilor din Seychelles aflați la bordul unei nave care nu arborează pavilionul Seychelles, dincolo de limita menționată anterior și, în alte cazuri, în marea liberă, la alegerea Republicii Seychelles.

Cu respectarea întotdeauna a următoarelor condiții:

— UE, conștientă de capacitățile limitate ale Republicii Seychelles în ceea ce privește acceptarea, judecarea, reținerea și încarcerarea persoanelor suspectate de săvârșirea de acte de piraterie și de jaf armat și ținând seama de faptul că Republica Seychelles a acceptat transferul acestor persoane pe teritoriul său, asigură Republicii Seychelles asistență deplină din punct de vedere financiar, al resurselor umane, material, logistic și al infrastructurii pentru reținerea, încarcerarea, întreținerea, cercetarea, urmărirea penală, judecarea și repatrierea persoanelor suspectate sau condamnate pentru săvârșirea unor acte de piraterie și de jaf armat.

— Procurorul general dispune de cel puțin zece (10) zile de la data transferului persoanelor suspectate de săvârșirea de acte de piraterie sau de jaf armat pentru a decide dacă există suficiente dovezi în vederea urmăririi penale.

— În cazul în care procurorul general decide că nu dispune de suficiente dovezi în vederea urmăririi penale, EUNAVFOR își asumă responsabilitatea deplină, inclusiv costurile financiare pentru transferul către țara lor de origine a persoanelor suspectate de săvârșirea de acte de piraterie și de jaf armat, în termen de 10 zile de la notificarea EUNAVFOR cu privire la o astfel de decizie.

— Orice transfer al persoanelor suspectate de săvârșirea de acte de piraterie și de jaf armat respectă, în măsura posibilului, „*Orientările privind transferul persoanelor suspectate de comiterea de acte de piraterie și de jaf armat și al bunurilor confiscate către Seychelles*".

— De asemenea, Guvernul Republicii Seychelles confirmă următoarele:

— orice persoană transferată va fi tratată în mod uman și nu va fi supusă torturii sau unui tratament sau pedepse inumane, degradante sau care denotă cruzime, i se vor asigura cazare și hrană adecvate, accesul la tratament medical și va avea libertatea de a-și practica cultul religios;

— orice persoană transferată va fi adusă cu celeritate în fața judecătorului sau a unui alt funcționar autorizat prin lege să reprezinte puterea judecătorească, care se va pronunța fără întârziere asupra legalității reținerii sale și va ordona eliberarea acestei persoane în cazul în care reținerea este ilegală;

— orice persoană transferată va avea dreptul să fie judecată într-un termen rezonabil sau să fie eliberată;

— în cazul stabilirii oricărei învinuiri împotriva sa, orice persoană transferată va avea dreptul la un proces echitabil și public în fața unei instanțe competente, independente și imparțiale instituite prin lege;

— orice persoană transferată acuzată de săvârșirea unei infracțiuni va fi presupusă nevinovată până în momentul când i se stabilește, în conformitate cu legea, vinovăția;

— în cazul stabilirii oricărei învinuiri împotriva sa, fiecare persoană transferată va avea dreptul la următoarele garanții minime, în deplină egalitate:

1. să fie informată cu promptitudine și în detaliu într-o limbă pe care o înțelege cu privire la caracterul acuzațiilor care îi sunt aduse;

2. să aibă suficient timp și mijloace pentru pregătirea apărării și pentru a comunica cu avocatul pe care și l-a ales;

3. să se apere singură sau cu ajutorul unui avocat ales; să fie informată, dacă nu are avocat, de acest drept; și să i se acorde din oficiu asistență judiciară, în cazul în care interesele justiției o cer, în mod gratuit, în orice cauză, în cazul în care nu dispune de mijloace suficiente pentru a o plăti;

4. să examineze sau să obțină examinarea tuturor probelor împotriva sa, inclusiv depozițiile sub jurământ ale martorilor care au dus la arestare, și să obțină participarea și audierea martorilor apărării în aceleași condiții ca și martorii acuzării;

5. să fie asistată în mod gratuit de un interpret, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba folosită de instanță;

6. să nu fie obligată să depună mărturie împotriva sa sau să își recunoască vinovăția;

— orice persoană transferată condamnată pentru o infracțiune va putea ataca hotărârea de condamnare la o instanță superioară în conformitate cu legislația din Seychelles;

— Seychelles nu va transfera nicio persoană transferată către un alt stat fără acordul prealabil exprimat în scris al EUNAVFOR.

Aceste modalități au fost discutate și aprobate de autoritățile din Seychelles. Modalitățile propuse pot intra în vigoare după exprimarea acordului scris al Uniunii Europene. Acestea nu aduc atingere pozițiilor juridice sau politice exprimate de către delegațiile ambelor părți pe parcursul negocierilor aflate în desfășurare.

Cu deosebită considerație,

Domnul J. Morgan

MINISTRU

Președintele Comitetului la nivel înalt privind pirateria

B. *Scrisoare din partea Uniunii Europene*

Excelență,

Am onoarea de a confirma primirea scrisorii dumneavoastră din data de 29 septembrie 2009 privind condițiile și modalitățile transferului persoanelor suspectate de comiterea de acte de piraterie și de jaf armat de la EUNAVFOR către Republica Seychelles, precum și privind tratamentul acestora ulterior unui astfel de transfer, cu textul următor:

„Se face trimitere la reuniunile de lucru desfășurate în Seychelles, în perioada 18-19 august 2009, în cadrul cărora reprezentanții UE, membrii Comitetului la nivel înalt pentru Seychelles și ai altor instituții competente au purtat dezbateri cu privire la acordurile UE privind pirateria și jaful armat, precum și la scrisoarea noastră ulterioară din 21 august 2009.

În cadrul reuniunii de lucru a fost expusă preocuparea diferitelor instituții competente cu privire la transferul persoanelor suspectate de comiterea de acte de piraterie și de jaf armat. Documentul «*Orientări privind transferul persoanelor suspectate de comiterea de acte de piraterie și de jaf armat și al bunurilor confiscate către Seychelles*» pregătit de procurorul general al Republicii Seychelles, care urmărește să asigure că transferul persoanelor suspectate de săvârșirea de acte de piraterie și de jaf armat are loc în conformitate cu dreptul din Seychelles, a fost aprobat în principiu. De asemenea, s-a convenit asupra posibilității de a ajunge la un acord cu privire la modalitățile de punere în aplicare (care aduc precizări cu privire la articolul 10 din acordul propus privind transferul) după finalizarea acordului privind transferul și asupra pregătirii unor orientări comune privind predarea persoanelor suspectate de comiterea de acte piraterie și de jaf armat și a bunurilor confiscate. Mai mult, s-a convenit că Republicii Seychelles îi va fi furnizată toată asistența necesară pentru reținerea, întreținerea, cercetarea, urmărirea penală și repatrierea persoanelor suspectate de comiterea de acte de piraterie și de jaf armat.

În urma reuniunii de lucru și a scrisorii noastre, au avut loc discuții mai aprofundate în cadrul Comitetului la nivel înalt privind transferul persoanelor suspectate de comiterea de acte de piraterie și de jaf armat pe teritoriul Republicii Seychelles.

Guvernul Republicii Seychelles ar dori să profite de această ocazie pentru a asigura încă o dată UE de angajamentul său de a coopera în cea mai mare măsură cu putință, ținând seama de capacitățile sale disponibile în materie de resurse și infrastructură, la reprimarea actelor de piraterie și de a accepta transferul persoanelor suspectate de comiterea de acte de piraterie și de jaf armat capturate.

În același timp, Guvernul Republicii Seychelles ar dori să își exprime dorința ca SOFA UE să fie semnat pe măsură ce continuă discuțiile pe marginea acordului propus privind transferul.

Având în vedere negocierile aflate în desfășurare și până la încheierea unui acord între UE și Guvernul Republicii Seychelles privind transferul persoanelor care au săvârșit acte de piraterie și de jaf armat pe teritoriul său, acceptabil pentru ambele părți, Guvernul Republicii Seychelles poate autoriza EUNAVFOR să transfere persoanele suspectate de săvârșirea de acte de piraterie și de jaf armat capturate în cursul operațiilor sale în zona economică exclusivă, în apele teritoriale, în apele arhipelagice și în apele interioare ale Republicii Seychelles. Această autorizație include protecția navelor care arborează pavilionul Republicii Seychelles și a cetățenilor din Seychelles aflați la bordul unei nave care nu arborează pavilionul Seychelles, dincolo de limita menționată anterior și, în alte cazuri, în marea liberă, la alegerea Republicii Seychelles.

Cu respectarea întotdeauna a următoarelor condiții:

— UE, conștientă de capacitățile limitate ale Republicii Seychelles în ceea ce privește acceptarea, judecarea, reținerea și încarcerarea persoanelor suspectate de săvârșirea de acte de piraterie și de jaf armat și ținând seama de faptul că Republica Seychelles a acceptat transferul acestor persoane pe teritoriul său, asigură Republicii Seychelles asistență deplină din punct de vedere financiar, al resurselor umane, material, logistic și al infrastructurii pentru reținerea, încarcerarea, întreținerea, cercetarea, urmărirea penală, judecarea și repatrierea persoanelor suspectate sau condamnate pentru săvârșirea unor acte de piraterie și de jaf armat.

— Procurorul general dispune de cel puțin zece (10) zile de la data transferului persoanelor suspectate de săvârșirea de acte de piraterie sau de jaf armat pentru a decide dacă există suficiente dovezi în vederea urmăririi penale.

— În cazul în care procurorul general decide că nu dispune de suficiente dovezi în vederea urmăririi penale, EUNAVFOR își asumă responsabilitatea deplină, inclusiv costurile financiare pentru transferul către țara lor de origine a persoanelor suspectate de săvârșirea de acte de piraterie și de jaf armat, în termen de 10 zile de la notificarea EUNAVFOR cu privire la o astfel de decizie.

— Orice transfer al persoanelor suspectate de săvârșirea de acte de piraterie și de jaf armat respectă, în măsura posibilului, «*Orientările privind transferul persoanelor suspectate de comiterea de acte de piraterie și de jaf armat și al bunurilor confiscate către Seychelles*».

— De asemenea, Guvernul Republicii Seychelles confirmă următoarele:

— orice persoană transferată va fi tratată în mod uman și nu va fi supusă torturii sau unui tratament sau pedepse inumane, degradante sau care denotă cruzime, i se vor asigura cazare și hrană adecvate, accesul la tratament medical și va avea libertatea de a-și practica cultul religios;

— orice persoană transferată va fi adusă cu celeritate în fața judecătorului sau a unui alt funcționar autorizat prin lege să reprezinte puterea judecătorească, care se va pronunța fără întârziere asupra legalității reținerii sale și va ordona eliberarea acestei persoane în cazul în care reținerea este ilegală;

— orice persoană transferată va avea dreptul să fie judecată într-un termen rezonabil sau să fie eliberată;

— în cazul stabilirii oricărei învinuiri împotriva sa, orice persoană transferată va avea dreptul la un proces echitabil și public în fața unei instanțe competente, independente și imparțiale instituite prin lege;

— orice persoană transferată acuzată de săvârșirea unei infracțiuni va fi presupusă nevinovată până în momentul când i se stabilește, în conformitate cu legea, vinovăția;

— în cazul stabilirii oricărei învinuiri împotriva sa, fiecare persoană transferată va avea dreptul la următoarele garanții minime, în deplină egalitate:

1. să fie informată cu promptitudine și în detaliu într-o limbă pe care o înțelege cu privire la caracterul acuzațiilor care îi sunt aduse;

2. să aibă suficient timp și mijloace pentru pregătirea apărării și pentru a comunica cu avocatul pe care și l-a ales;

3. să se apere singură sau cu ajutorul unui avocat ales; să fie informată, dacă nu are avocat, de acest drept; și să i se acorde din oficiu asistență judiciară, în cazul în care interesele justiției o cer, în mod gratuit, în orice cauză, în cazul în care nu dispune de mijloace suficiente pentru a o plăti;

4. să examineze sau să obțină examinarea tuturor probelor împotriva sa, inclusiv depozițiile sub jurământ ale martorilor care au dus la arestare, și să obțină participarea și audierea martorilor apărării în aceleași condiții ca și martorii acuzării;

5. să fie asistată în mod gratuit de un interpret, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba folosită de instanță;

6. să nu fie obligată să depună mărturie împotriva sa sau să își recunoască vinovăția;

— orice persoană transferată condamnată pentru o infracțiune va putea ataca hotărârea de condamnare la o instanță superioară în conformitate cu legislația din Seychelles;

— Seychelles nu va transfera nicio persoană transferată către un alt stat fără acordul prealabil exprimat în scris al EUNAVFOR.

Aceste modalități au fost discutate și aprobate de autoritățile din Seychelles. Modalitățile propuse pot intra în vigoare după exprimarea acordului scris al Uniunii Europene. Acestea nu aduc atingere pozițiilor juridice sau politice exprimate de către delegațiile ambelor părți pe parcursul negocierilor aflate în desfășurare."

Am onoarea să vă confirm, în numele Uniunii Europene, acceptarea de către Uniunea Europeană a conținutului scrisorii dumneavoastră. Prezentul instrument va fi aplicat cu titlu provizoriu de Uniunea Europeană de la data semnării acestei scrisori și va intra în vigoare cu titlu definitiv la data la care Uniunea Europeană va finaliza procedurile sale interne pentru încheierea acestuia.

În ceea ce privește mențiunea din scrisoarea dumneavoastră privind aprecierea de către procurorul general din Seychelles a suficienței probelor disponibile în vederea începerii urmăririi penale, Uniunea Europeană înțelege că, în condițiile în care EUNAVFOR va comunica în fiecare caz toate probele de care va dispune la momentul respectiv, precum jurnale de bord, fotografii și înregistrări video, acest lucru va permite procurorului general din Seychelles să ia o decizie privind suficiența probelor respective înainte de a accepta transferul persoanelor suspectate de comiterea de acte de piraterie și de jaf armat.

Vă reamintesc, de asemenea, că, după cum ați precizat în scrisoarea dumneavoastră, prezentul instrument se va aplica cu titlu tranzitoriu până la încheierea unui acord între UE și Republica Seychelles privind transferul persoanelor suspectate de comiterea de acte de piraterie și de jaf armat pe teritoriul Republicii Seychelles, acceptabil pentru ambele părți.

Vă rog să acceptați, stimate domn, expresia înaltei mele considerații.

Pentru Uniunea Europeană

J. SOLANA MADARIAGA

DECLARAȚIA UNIUNII EUROPENE CU OCAZIA SEMNĂRII SCHIMBULUI DE SCRISORI ÎNTRE UNIUNEA EUROPEANĂ ȘI REPUBLICA SEYCHELLES PRIVIND CONDIȚIILE ȘI MODALITĂȚILE TRANSFERULUI PERSOANELOR SUSPECTATE DE COMITEREA DE ACTE DE PIRATERIE ȘI DE JAF ARMAT DE LA EUNAVFOR CĂTRE REPUBLICA SEYCHELLES, PRECUM ȘI PRIVIND TRATAMENTUL ACESTORA ULTERIOR UNUI ASTFEL DE TRANSFER

1. Uniunea Europeană (UE) menționează că prin nicio dispoziție din schimbul de scrisori între Uniunea Europeană și Republica Seychelles privind condițiile și modalitățile transferului persoanelor suspectate de comiterea de acte de piraterie și de jaf armat nu se intenționează derogarea de la orice drepturi pe care o persoană transferată le-ar putea avea în temeiul dreptului național sau internațional aplicabil și nicio dispoziție din schimbul de scrisori nu poate fi interpretată ca o derogare de la drepturile menționate.

2. UE consideră că reprezentanților UE și ai EUNAVFOR ar trebui să li se acorde accesul la toate persoanele transferate în Republica Seychelles, în temeiul schimbului de scrisori, atât timp cât aceste persoane sunt ținute în detenție în Republica Seychelles și că reprezentanții UE și ai EUNAVFOR vor avea dreptul de a le interoga.

   În acest sens, ar trebui pusă la dispoziția reprezentanților UE și ai EUNAVFOR o evidență exactă a tuturor persoanelor transferate, inclusiv consemnări cu privire la orice bun confiscat, condiția fizică a persoanelor, situarea locurilor de detenție, orice acuzație adusă acestora și orice decizii semnificative luate în cursul urmăririi penale și al procesului.

   EUNAVFOR este dispusă să furnizeze rapid asistență Republicii Seychelles prin participarea martorilor din partea EUNAVFOR și prin furnizarea de probe pertinente. În acest sens, Seychelles ar trebui să notifice EUNAVFOR intenția sa de a iniția proceduri penale împotriva oricărei persoane transferate și calendarul pentru administrarea și prezentarea probelor.

   La cerere, agențiilor umanitare naționale și internaționale ar trebui, de asemenea, să li se permită să viziteze persoane transferate în temeiul schimbului de scrisori.

V

(Acte adoptate, începând cu 1 decembrie 2009, în aplicarea Tratatului privind Uniunea Europeană, a Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene și a Tratatului Euratom)

ACTE A CĂROR PUBLICARE ESTE OBLIGATORIE

REGULAMENTUL (UE) NR. 1178/2009 AL COMISIEI

din 1 decembrie 2009

de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole (Regulamentul unic OCP) [1],

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 al Comisiei din 21 decembrie 2007 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentelor (CE) nr. 2200/96, (CE) nr. 2201/96 și (CE) nr. 1182/2007 ale Consiliului în sectorul fructelor și legumelor [2], în special articolul 138 alineatul (1),

întrucât:

Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 prevede, ca urmare a rezultatelor negocierilor comerciale multilaterale din Runda Uruguay, criteriile pentru stabilirea de către Comisie a valorilor forfetare de import din țări terțe pentru produsele și perioadele menționate în partea A din anexa XV la regulamentul respectiv,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Valorile forfetare de import prevăzute la articolul 138 din Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 se stabilesc în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la 2 decembrie 2009.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 1 decembrie 2009.

Pentru Comisie, pentru Președinte,

Jean-Luc DEMARTY

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

---

[1] JO L 299, 16.11.2007, p. 1.
[2] JO L 350, 31.12.2007, p. 1.

ANEXĂ

Valorile forfetare de import pentru determinarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

(EUR/100 kg)

Cod NC	Codul țărilor terțe [1]	Valoare forfetară de import
0702 00 00	AL	36,8
	MA	37,2
	MK	52,7
	TR	64,3
	ZZ	47,8
0707 00 05	MA	59,4
	TR	129,9
	ZZ	94,7
0709 90 70	MA	35,6
	TR	127,6
	ZZ	81,6
0805 20 10	MA	65,9
	ZZ	65,9
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	49,3
	HR	58,2
	MA	63,0
	TR	77,5
	ZZ	62,0
0805 50 10	AR	64,7
	MA	61,1
	TR	68,1
	ZZ	64,6
0808 10 80	AU	142,2
	CA	70,1
	CN	108,9
	MK	20,3
	US	78,6
	ZA	106,5
	ZZ	87,8
0808 20 50	CN	81,9
	TR	91,0
	US	258,9
	ZZ	143,9

[1] Nomenclatorul țărilor, astfel cum este stabilit prin Regulamentul (CE) nr. 1833/2006 al Comisiei (JO L 354, 14.12.2006, p. 19). Codul „ZZ” reprezintă „alte origini”.

ACTE A CĂROR PUBLICARE NU ESTE OBLIGATORIE

DECIZIA CONSILIULUI (AFACERI GENERALE)

din 1 decembrie 2009

de stabilire a listei formațiunilor Consiliului, altele decât cele menționate la articolul 16 alineatul (6) al doilea și al treilea paragraf din Tratatul privind Uniunea Europeană

(2009/878/UE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Protocolul privind dispozițiile tranzitorii, în special articolul 4,

întrucât:

(1) Articolul 4 din Protocolul privind dispozițiile tranzitorii prevede că, până la intrarea în vigoare a Deciziei Consiliului European menționate la articolul 16 alineatul (6) primul paragraf din Tratatul privind Uniunea Europeană referitor la lista formațiunilor Consiliului, lista acestor formațiuni, altele decât cea Afaceri Generale și cea Afaceri Externe, ar trebui stabilită de Consiliul Afaceri Generale, hotărând cu majoritate simplă.

(2) Lista formațiunilor Consiliului a fost stabilită de Consiliu (Afaceri Generale) la 22 iulie 2002, ca parte a anexei I la Regulamentul de procedură al Consiliului și ca urmare a listei convenite în cadrul reuniunii Consiliului European de la Sevilia din 21-22 iulie 2002.

(3) Pentru a se conforma dispozițiilor tratatelor, este oportun să se adapteze această listă, care urmează să fie introdusă în Regulamentul de procedură al Consiliului,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Lista formațiunilor Consiliului menționată la articolul 4 din Protocolul privind dispozițiile tranzitorii este prevăzută în anexă.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Aceasta se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 1 decembrie 2009.

Pentru Consiliu

Președintele

C. BILDT

ANEXĂ

LISTA FORMAȚIUNILOR CONSILIULUI

1. Afaceri Generale ([1]);
2. Afaceri Externe ([2]);
3. Afaceri Economice și Financiare ([3]);
4. Justiție și Afaceri Interne ([4]);
5. Ocuparea Forței de Muncă, Politică Socială, Sănătate și Consumatori;
6. Competitivitate (piață internă, industrie și cercetare) ([5]);
7. Transport, Telecomunicații și Energie;
8. Agricultură și Pescuit;
9. Mediu;
10. Educație, Tineret și Cultură ([6]).

([1]) Această formațiune este instituită prin articolul 16 alineatul (6) al doilea paragraf din Tratatul privind Uniunea Europeană.
([2]) Această formațiune este instituită prin articolul 16 alineatul (6) al treilea paragraf din Tratatul privind Uniunea Europeană.
([3]) Inclusiv bugetul.
([4]) Inclusiv protecția civilă.
([5]) Inclusiv turismul.
([6]) Inclusiv domeniul audiovizualului.

DECIZIA CONSILIULUI EUROPEAN

din 1 decembrie 2009

de alegere a președintelui Consiliului European

(2009/879/UE)

CONSILIUL EUROPEAN,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 15 alineatul (5),

întrucât:

(1) Tratatul de la Lisabona instituie noua funcție de președinte al Consiliului European.

(2) Președintele Consiliului European ar trebui ales,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Dl Herman VAN ROMPUY este ales prin prezenta decizie în calitate de președinte al Consiliului European pentru perioada 1 decembrie 2009 - 31 mai 2012.

Articolul 2

Prezenta decizie se notifică dlui Herman VAN ROMPUY de către Secretarul General al Consiliului.

Prezenta decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 1 decembrie 2009.

Pentru Consiliul European
Președintele
F. REINFELDT

DECIZIA CONSILIULUI EUROPEAN

adoptată cu acordul președintelui Comisiei

din 1 decembrie 2009

de numire a Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate

(2009/880/UE)

CONSILIUL EUROPEAN,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 18 alineatul (1),

întrucât:

(1) Tratatul de la Lisabona instituie noua funcție de Înalt Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate.

(2) În conformitate cu articolul 5 din Protocolul (nr. 36) privind dispozițiile tranzitorii și astfel cum se prevede în Declarația (nr. 12) anexată la Actul final al Conferinței interguvernamentale care a adoptat Tratatul de la Lisabona, Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate numit în timpul unui mandat al Comisiei ar trebui să devină membru al Comisiei pentru durata rămasă a mandatului acesteia.

(3) Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate ar trebui să fie numit,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Baroneasa Catherine Margaret ASHTON OF UPHOLLAND este numită prin prezenta decizie în calitate de Înalt Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate pentru perioada cuprinsă între 1 decembrie 2009 și sfârșitul mandatului actual al Comisiei.

Articolul 2

Prezenta decizie se notifică Baronesei Catherine Margaret ASHTON OF UPHOLLAND de către Președintele Consiliului European.

Prezenta decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 1 decembrie 2009

Pentru Consiliul European

Președinte

H. VAN ROMPUY

DECIZIA CONSILIULUI EUROPEAN

din 1 decembrie 2009

privind exercitarea președinției Consiliului

(2009/881/UE)

CONSILIUL EUROPEAN,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 16 alineatul (9),

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 236 litera (b),

întrucât:

(1) Declarația (nr. 9) anexată la Actul final al Conferinței interguvernamentale care a adoptat Tratatul de la Lisabona prevede că, în ziua intrării în vigoare a tratatului, Consiliul European adoptă decizia al cărei text este consemnat în declarația menționată.

(2) Prin urmare, este oportun să se adopte prezenta decizie,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

(1) Președinția Consiliului, cu excepția formațiunii Afaceri Externe, este asigurată, pe o perioadă de 18 luni, de grupuri prestabilite de trei state membre. Aceste grupuri sunt formate în baza unui sistem egal de rotație a statelor membre, avându-se în vedere diversitatea acestora și echilibrul geografic al Uniunii.

(2) Fiecare membru al unui grup asigură, prin rotație, pentru o durată de șase luni, președinția tuturor formațiunilor Consiliului, cu excepția formațiunii Afaceri Externe. Ceilalți membri ai grupului asistă președinția în îndeplinirea tuturor responsabilităților acesteia, pe baza unui program comun. Membrii grupului pot conveni asupra altor aranjamente.

Articolul 2

Președinția Comitetului Reprezentanților Permanenți ai guvernelor statelor membre este asigurată de un reprezentant al statului membru care asigură președinția Consiliului Afaceri Generale.

Președinția Comitetului Politic și de Securitate este asigurată de un reprezentant al Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate.

Președinția comisiilor pregătitoare ale diverselor formațiuni ale Consiliului, cu excepția formațiunii Afaceri Externe, îi revine membrului grupului care asigură președinția formațiunii în cauză, cu excepția cazului în care se decide altfel în conformitate cu articolul 4.

Articolul 3

Consiliul Afaceri Generale asigură, în cooperare cu Comisia, coerența și continuitatea lucrărilor diferitelor formațiuni ale Consiliului în cadrul unui program pe mai mulți ani. Statele membre care dețin președinția, sprijinite de Secretariatul General al Consiliului, iau toate măsurile necesare pentru organizarea și buna desfășurare a lucrărilor Consiliului.

Articolul 4

Consiliul adoptă o decizie de stabilire a dispozițiilor de aplicare a prezentei decizii.

Articolul 5

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Aceasta se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 1 decembrie 2009.

Pentru Consiliul European

Președintele

H. VAN ROMPUY

DECIZIA CONSILIULUI EUROPEAN

din 1 decembrie 2009

de adoptare a regulamentului său de procedură

(2009/882/UE)

CONSILIUL EUROPEAN,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 235 alineatul (3),

întrucât:

(1) Tratatul de la Lisabona transformă Consiliul European într-o instituție a Uniunii Europene.

(2) Consiliul European ar trebui, prin urmare, să adopte regulamentul său de procedură.

(3) Pentru a permite adoptarea imediată a regulamentului de procedură la data intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona, ar trebui să se prevadă, în cadrul prezentei decizii, posibilitatea Consiliului European de a recurge la procedura scrisă, prevăzută la articolul 7 din regulamentul său de procedură, în vederea adoptării regulamentului în cauză,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

(1) Consiliul European adoptă regulamentul său de procedură, astfel cum este prevăzut în anexă.

(2) Consiliul European poate utiliza, în vederea adoptării acestuia, procedura scrisă prevăzută la articolul 7 din regulamentul de procedură respectiv.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării sale.

Decizia se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 1 decembrie 2009.

Pentru Consiliul European
Președintele
H. VAN ROMPUY

ANEXĂ

REGULAMENT DE PROCEDURĂ AL CONSILIULUI EUROPEAN

Articolul 1

Convocarea și locul de desfășurare a reuniunilor

(1) Consiliul European se întrunește de două ori pe semestru la convocarea președintelui său ([1]).

Cu cel puțin un an înaintea începerii semestrului și în strânsă cooperare cu statul membru care deține președinția pe durata semestrului respectiv, președintele Consiliului European face publice datele preconizate pentru reuniunile Consiliului European care urmează să se desfășoare pe durata respectivului semestru.

Atunci când situația o impune, președintele convoacă o reuniune extraordinară a Consiliului European ([2]).

(2) Consiliul European se întrunește la Bruxelles.

În situații excepționale, președintele Consiliului European, cu acordul Consiliului Afaceri Generale și al Comitetului Reprezentanților Permanenți, hotărând în unanimitate, poate decide ca o reuniune a Consiliului să se desfășoare în alt loc.

Articolul 2

Pregătirea lucrărilor Consiliului European și acțiuni ulterioare acestora

(1) Președintele Consiliului European asigură pregătirea și continuitatea lucrărilor Consiliului European, în cooperare cu președintele Comisiei și pe baza lucrărilor Consiliului Afaceri Generale ([3]).

(2) Consiliul Afaceri Generale pregătește reuniunile Consiliului European și urmărește aducerea la îndeplinire a măsurilor adoptate, în colaborare cu președintele Consiliului European și cu Comisia ([4]).

(3) Președintele stabilește o strânsă cooperare și coordonare cu președinția Consiliului și cu președintele Comisiei, în special prin reuniuni periodice.

(4) În cazul în care președintele Consiliului European nu își poate exercita funcția din motive de sănătate, în caz de deces sau în cazul în care și-a încheiat mandatul, în conformitate cu articolul 15 alineatul (5) din TUE, acesta este înlocuit, după caz, până la alegerea succesorului său, de către membrul Consiliului European care reprezintă statul membru care asigură președinția semestrială a Consiliului.

Articolul 3

Ordinea de zi și pregătirea

(1) În scopul pregătirii prevăzute la articolul 2 alineatul (2), cel puțin cu patru săptămâni înaintea fiecărei reuniuni ordinare a Consiliului European, menționată la articolul 1 alineatul (1), președintele acestuia, în strânsă cooperare cu membrul Consiliului European care reprezintă statul membru care asigură președinția semestrială a Consiliului și cu președintele Comisiei, transmite Consiliului Afaceri Generale un proiect adnotat al ordinii de zi.

Contribuțiile celorlalte formațiuni ale Consiliului la lucrările Consiliului European se transmit Consiliului Afaceri Generale cu cel puțin două săptămâni înaintea reuniunii Consiliului European.

Președintele Consiliului European, în strânsă cooperare astfel cum se menționează în primul paragraf, pregătește un proiect de orientări pentru concluziile Consiliului European și, după caz, proiectele de concluzii și proiectele de decizii ale Consiliului European, care sunt dezbătute în cadrul Consiliului Afaceri Generale.

([1]) Acest paragraf reproduce articolul 15 alineatul (3) prima teză din Tratatul privind Uniunea Europeană (denumit în continuare „TUE").
([2]) Acest paragraf reproduce articolul 15 alineatul (3) ultima teză din TUE.
([3]) Acest alineat reproduce articolul 15 alineatul (6) litera (b) din TUE.
([4]) Acest alineat reproduce articolul 16 alineatul (6) al doilea paragraf a doua teză din TUE.

Consiliul Afaceri Generale se reunește ultima dată cu cel mult cinci zile înaintea reuniunii Consiliului European. În lumina ultimei dezbateri, președintele Consiliului European stabilește ordinea de zi provizorie.

(2) Cu excepția cazurilor în care există motive imperative și imprevizibile legate, de exemplu, de actualitatea internațională, nicio altă formațiune sau grup de pregătire al Consiliului nu poate dezbate un punct transmis Consiliului European între reuniunea Consiliului Afaceri Generale la finalul căreia a fost stabilită ordinea de zi provizorie a Consiliului European și reuniunea Consiliului European.

(3) Consiliul European aprobă ordinea sa de zi la începutul reuniunii.

Ca regulă generală, punctele înscrise pe ordinea de zi trebuie să fi fost examinate în prealabil, în conformitate cu dispozițiile prezentului articol.

Articolul 4

Componența Consiliului European, delegațiile și desfășurarea lucrărilor

(1) Fiecare reuniune ordinară a Consiliului European se desfășoară pe o perioadă de maxim două zile, cu excepția cazului în care Consiliul European sau Consiliul Afaceri Generale decide altfel, la inițiativa președintelui Consiliului European.

Membrul Consiliului European care reprezintă statul membru care asigură președinția Consiliului prezintă Consiliului European, în consultare cu președintele său, lucrările Consiliului.

(2) Președintele Parlamentului European poate fi invitat de Consiliul European pentru a fi audiat [1]. Acest schimb de opinii are loc la începutul reuniunii Consiliului European, cu excepția cazului în care Consiliul European decide altfel în unanimitate.

Întrunirile cu reprezentanți ai statelor terțe sau ai organizațiilor internaționale sau cu alte personalități în marja reuniunii Consiliului European nu pot avea loc decât în mod excepțional și cu acordul prealabil al Consiliului European, hotărând în unanimitate, la inițiativa președintelui Consiliului European.

(3) Reuniunile Consiliului European nu sunt publice.

(4) Consiliul European este compus din șefii de stat sau de guvern ai statelor membre, precum și din președintele său și președintele Comisiei. Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate participă la lucrările Consiliului European [2].

Atunci când ordinea de zi impune aceasta, fiecare membru al Consiliului European poate decide să fie asistat de un ministru și, în ceea ce îl privește pe președintele Comisiei, de un membru al Comisiei [3].

Delegațiile al căror acces este autorizat în imobilul în care are loc reuniunea Consiliului European nu pot depăși 20 de persoane pentru fiecare stat membru și pentru Comisie și cinci persoane pentru Înaltul Reprezentant. Acest număr nu cuprinde personalul tehnic care efectuează sarcini specifice de securitate sau de sprijin logistic. Numele și funcțiile membrilor delegațiilor în cauză se notifică în prealabil Secretariatului General al Consiliului.

Președinția este responsabilă pentru aplicarea prezentului regulament de procedură și asigură buna desfășurare a lucrărilor.

Articolul 5

Reprezentarea în fața Parlamentului European

Consiliul European este reprezentat în fața Parlamentului European de președintele Consiliului European.

Președintele Consiliului European prezintă Parlamentului European un raport după fiecare reuniune a Consiliului European [4].

Membrul Consiliului European care reprezintă statul membru care asigură președinția Consiliului prezintă Parlamentului European prioritățile președinției sale și rezultatele obținute pe parcursul semestrului.

---

[1] Acest paragraf reproduce articolul 235 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (denumit în continuare „TFUE").
[2] Acest paragraf reproduce articolul 15 alineatul (2) din TUE.
[3] Această teză reproduce articolul 15 alineatul (3) a doua teză din TUE.
[4] Acest paragraf reproduce articolul 15 alineatul (6) litera (d) din TUE.

Articolul 6

Luări de poziții, decizii și cvorum

(1) Consiliul European se pronunță prin consens, cu excepția cazului în care tratatele dispun altfel ([1]).

(2) În cazurile în care, în conformitate cu tratatele, Consiliul European adoptă o decizie și trece la vot, votarea are loc la inițiativa președintelui acestuia.

De asemenea, președintelui i se solicită să inițieze o procedură de vot la inițiativa unui membru al Consiliului European, cu condiția ca majoritatea membrilor săi să se pronunțe în acest sens.

(3) Este necesară prezența a două treimi din membrii Consiliului European pentru ca acesta să poată trece la vot. Atunci când se votează, președintele verifică dacă este întrunit cvorumul. Președintele Consiliului European și președintele Comisiei nu intră în calculul cvorumului.

(4) În caz de vot, fiecare membru al Consiliului European poate primi delegare din partea unui singur alt membru ([2]).

În cazul în care Consiliul European se pronunță prin vot, președintele acestuia și președintele Comisiei nu participă la vot ([3]).

(5) Pentru adoptarea deciziilor de procedură în temeiul prezentului regulament, Consiliul European hotărăște cu majoritate simplă ([4]).

Articolul 7

Procedura scrisă

Deciziile Consiliului European privind o chestiune urgentă pot fi adoptate prin vot exprimat în scris, atunci când președintele Consiliului European propune să se recurgă la această procedură. Votul exprimat în scris poate fi utilizat dacă toți membrii Consiliului European cu drept de vot sunt de acord cu această procedură.

Secretariatul General al Consiliului elaborează periodic o sinteză a actelor adoptate prin procedura scrisă.

Articolul 8

Proces-verbal

Se întocmește un proces-verbal al fiecărei reuniuni, al cărui proiect este pregătit de Secretarul General al Consiliului în termen de cincisprezece zile. Acest proiect este supus spre aprobare Consiliului European, apoi semnat de Secretarul General al Consiliului.

Procesul-verbal cuprinde:

— menționarea documentelor transmise Consiliului European;

— menționarea concluziilor aprobate;

— deciziile adoptate;

— declarațiile făcute de Consiliul European și cele a căror includere a fost solicitată de un membru al Consiliului European.

Articolul 9

Deliberările și deciziile pe baza documentelor și proiectelor elaborate în limbile prevăzute de regimul lingvistic în vigoare

(1) Cu excepția cazurilor în care Consiliul European hotărăște, în unanimitate și din motive de urgență, contrariul, Consiliul European deliberează și ia decizii numai pe baza unor documente și proiecte elaborate în limbile prevăzute de regimul lingvistic în vigoare.

(2) Orice membru al Consiliului European poate să se opună dezbaterii dacă textele oricăror modificări propuse nu sunt elaborate în limbile prevăzute la alineatul (1) pe care acesta le specifică.

([1]) Acest alineat reproduce articolul 15 alineatul (4) din TUE.
([2]) Acest paragraf reproduce articolul 235 alineatul (1) primul paragraf din TFUE.
([3]) Acest paragraf reproduce articolul 235 alineatul (1) al doilea paragraf a doua teză din TFUE.
([4]) Acest alineat reproduce norma prevăzută la articolul 235 alineatul (3) din TFUE.

Articolul 10

Punerea la dispoziția publicului a voturilor, a explicațiilor voturilor și a procesului-verbal, precum și accesul la documente

(1) În cazul în care, în conformitate cu tratatele, Consiliul European adoptă o decizie, acesta poate decide, conform modalității de vot aplicabile pentru adoptarea respectivei decizii, să facă publice rezultatele voturilor, precum și declarațiile incluse în procesul său verbal și punctele din procesul-verbal respectiv privind adoptarea acestei decizii.

Atunci când rezultatul unui vot este făcut public, explicațiile voturilor prezentate în momentul votului se fac, de asemenea, publice, la cererea membrului Consiliului European în cauză, cu respectarea prezentului regulament de procedură, a securității juridice și a intereselor Consiliului European.

(2) Dispozițiile privind accesul public la documentele Consiliului care figurează în anexa II la regulamentul de procedură al Consiliului se aplică *mutatis mutandis* documentelor Consiliului European.

Articolul 11

Secretul profesional și utilizarea de documente în justiție

Fără a aduce atingere dispozițiilor privind accesul public la documente, deliberările Consiliului European intră sub incidența secretului profesional, cu excepția cazurilor în care Consiliul European decide altfel.

Consiliul European poate autoriza utilizarea în justiție a unei copii sau a unui extras din documentele Consiliului European care nu au fost date deja publicității în conformitate cu articolul 10.

Articolul 12

Deciziile Consiliului European

(1) Deciziile adoptate de Consiliul European sunt semnate de președintele acestuia și de Secretarul General al Consiliului. În cazul în care nu indică destinatarul, acestea se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. În cazul în care au un destinatar, deciziile se aduc la cunoștința acestuia de către Secretarul General al Consiliului.

(2) Dispozițiile privind forma actelor care figurează în anexa VI la regulamentul de procedură al Consiliului se aplică *mutatis mutandis* deciziilor Consiliului European.

Articolul 13

Secretariatul, bugetul și securitatea

(1) Consiliul European și președintele acestuia sunt asistați de Secretariatul General al Consiliului, sub autoritatea Secretarului General al acestuia.

(2) Secretarul General al Consiliului asistă la reuniunile Consiliului European. Acesta ia toate măsurile necesare pentru organizarea lucrărilor.

(3) Secretarul General al Consiliului are răspundere deplină în gestionarea creditelor înscrise în secțiunea II - Consiliul European și Consiliu - a bugetului și adoptă toate măsurile necesare pentru a asigura gestionarea corespunzătoare a acestora. Acesta execută creditele în cauză în conformitate cu dispozițiile regulamentului financiar aplicabile bugetului Uniunii.

(4) Normele de securitate ale Consiliului se aplică *mutatis mutandis* Consiliului European.

Articolul 14

Corespondența adresată Consiliului European

Corespondența adresată Consiliului European se trimite președintelui acestuia la următoarea adresă:

Conseil européen
rue de la Loi 175
B-1048 Bruxelles

V *Acte adoptate, începând cu 1 decembrie 2009, în aplicarea Tratatului privind Uniunea Europeană, a Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene și a Tratatului Euratom*

ACTE A CĂROR PUBLICARE ESTE OBLIGATORIE

Regulamentul (UE) nr. 1178/2009 al Comisiei din 1 decembrie 2009 de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume 44

ACTE A CĂROR PUBLICARE NU ESTE OBLIGATORIE

2009/878/UE:

★ **Decizia Consiliului (Afaceri Generale) din 1 decembrie 2009 de stabilire a listei formațiunilor Consiliului, altele decât cele menționate la articolul 16 alineatul (6) al doilea și al treilea paragraf din Tratatul privind Uniunea Europeană** 46

2009/879/UE:

★ **Decizia Consiliului European din 1 decembrie 2009 de alegere a președintelui Consiliului European** 48

2009/880/UE:

★ **Decizia Consiliului European adoptată cu acordul președintelui Comisiei din 1 decembrie 2009 de numire a Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate** 49

2009/881/UE:

★ **Decizia Consiliului European din 1 decembrie 2009 privind exercitarea președinției Consiliului** 50

2009/882/UE:

★ **Decizia Consiliului European din 1 decembrie 2009 de adoptare a regulamentului său de procedură** 51

RO

Prețul abonamentului în 2009
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 000 EUR pe an (*)
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	100 EUR pe lună (*)
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, versiunea tipărită + CD-ROM, ediție anuală (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	700 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	70 EUR pe lună
Jurnalul Oficial al UE, seria C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	40 EUR pe lună
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, CD-ROM, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	500 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), CD-ROM, ediție bisăptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	360 EUR pe an (= 30 EUR pe lună)
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

(*) Preț cu amănuntul:
- până la 32 de pagini: 6 EUR
- de la 33 la 64 de pagini: 12 EUR
- peste 64 de pagini: preț fixat după caz

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur CD-ROM multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un „Anunț pentru cititori” inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Publicațiile destinate vânzării, editate de Oficiul pentru Publicații, pot fi procurate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (http://eur-lex.europa.eu) oferă un acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: http://europa.eu

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO